

Jonni Pantzar

Alkutuotanto

2019

Kantaesityksen (2012) ja uuden version (2019) taiteelliset työryhmät:

Rooleissa:	Tommi Kainulainen Aleksi Lavaste
Ohjaajat:	Saana Lavaste Iiristiina Varilo
Lavastaja:	Mari Hämäläinen
Valosuunnittelija:	Anna Rouhu
Äänisuunnittelija:	Saija Raskulla
Koreografi:	Sami Vartiainen (2012)
Tuottaja:	Saara Rautavuoma
Tuotanto:	Teatteri 2.0 Kotkan kaupunginteatteri (2012) Lahden kaupunginteatteri (2019) Joensuun kaupunginteatteri (2019)

© Jonni Pantzar 2019

Alkutuotanto

1. Intro.....	6
2. Kasvaahan se puu.....	6
3. Ihan mieletön paikka.....	7
4. Tuore hauki.....	11
5. Millasen unen näin.....	13
6. Rupilisko-teemapuisto.....	15
7. Et oo jäkhlää löytäny?.....	17
8. Harvennusta vaan.....	20
9. Sertifikaatti.....	24
10. Kaikki luonto tuhotaan.....	27
11. Jos mä oisin sorsa.....	28
12. Laillinen hakkuu.....	28
13. Miten hirvälle kävi.....	30
14. Tavallaan sääliksi.....	32
15. Palaa käpy.....	35
16. Huvitus.....	37
17. Pannaanin!.....	38
18. Niinkun perustappiiri.....	41
VÄLIAIKA.....	42
19. Onko ihminen paikalla?.....	43
20. Nyt kun nimeni mainittiin.....	48
21. On tyydyttävä!.....	51
22. Rauha heidän muistolleen.....	55
23. Älä tapa saimaannorppaa.....	56
24. Syleksimälläkö.....	58
25. Suora yhteys eläviin olentoihin.....	59
26. Käpyjä puunkolossa.....	61
27. Nimeltänsä Tikal.....	64
28. Kato, mato.....	65
29. Aatellut lopettaa.....	68
30. Ihan kuin se ajattelis.....	70
31. Vallankumous ja kuolema!.....	72
32. Tasaantuu tuo ihmisenkin määrä.....	74
33. Ei saa kattoa karhua silmiin.....	76
34. Omalla maalla.....	79

Roolit:

Näytelmä on kirjoitettu kahden näyttelijän esitettäväksi, ja tekstissä toisen näyttelijän roolien repliikit on tasattu sivun vasempaan reunaan, toisen näyttelijän repliikit sivun oikeaan reunaan. Säännöstä on poikkeuksia.

Tommi	Allu
Kettu	Jänis
Emma	Pentti (Linkola)
Perunanviljelijä	Rupilisko
Nuori Poro	Poro
Jouni (poromies)	Niila (poromies)
Pekka (harvesterikuski)	Ramira (metsämyyjänainen)
Sonni	Toinen Sonni
Toinen Oranki	Oranki
Orava	Metso
Jacobo (guatemal. viljelijä)	Alppimurmeli (Sami)
Vuoritapiiri	Hyttynen
Aromurmeli (Pete)	Erkki Pulliainen
Toinen Hyttynen	Toinen Mato
Ihminen	Rotta
AmericanGepardi	Karhu
Mato	

Lukuohjeita:

- (-) merkitsee joko lyhyttä taukoa, tai puhettavan tai puheen suunnan muutosta.
- / merkitsee repliikin kohdan jossa seuraava repliikki leikkaa edellisen päälle, ja repliikin alussa sitä että repliikin on tarkoitus leikata edellisen puhujan päälle
- [] Hakasulkujen sisään kirjoitetut repliikit korvataan lajityypillisellä ääntelyllä. Repliikin sisältö on kirjoitettu ainoastaan viitteeksi näyttelijälle, hakasuluissa olevasta puheesta ei tule saada selvää.

Alkutuotannosta

Näytelmän ensimmäinen versio valmistui ja kantaesitettiin 2012. Tässä uudessa 2019-versiossa ydin on ennallaan, mutta sekä teoksen muotoa että ajattelua on tiivistetty.

Näytelmä sai alkuperäisen innoituksensa Valkeakosken Ritvalan kylän maanviljelijöiden kanssa syksyllä 2010 pidetyistä työpajoista, ja heidän naapurinsa, kalastaja Pentti Linkolan kirjallisesta tuotannosta.

Toinen teoksen syntyyn vaikuttanut ajattelijana on Erkki Pulliainen, jonka kirjasta *Kolmas globalisaatio* (2003) on näytelmässä melko suora lainaus. Tässä 2019-näytelmäversiossa Pulliaisen ajattelu sai taustatukea Yuval Noah Hararilta vieden tekstin entistä pidemmälle ihmisettömään metsään. Näytelmässä on myös muokattuja lainauksia Charles Chaplinin elokuvasta *Diktaattori* (1940).

Pentti Linkola -nimisen roolihahmon suuhun kirjoittamani repliikit ovat pääosin keksittyjä. Vaikka monissa on pohjalla jokin syväekologi Pentti Linkolan tuotannosta nouseva ajatus, tai Linkolasta kuultu tai hänen itse kertomansa anekdootti, näytelmän Pentti on pohjimmiltaan fiktiivinen.

Sekä ensimmäisen että nykyisen version kirjoittamista ovat tukenet lukuisat koko työryhmän kesken pidetyt työpajat ja harjoitukset. Monet repliikit ja jotkin roolihahmoista ovat syntyneet työryhmässä, monien eläinten luonne syntyi työpajoissa, ja moni repliikki ja koko dramaturgia on kehittynyt ja terävöitynyt harjoituksissa. Työryhmän merkitys tekstile on korvaamaton. Yhdessä ajattelemalla näytelmän sisältö ja muoto ovat kehittyneet pidemmälle kuin mihin yksin olisin koskaan yltänyt.

Pauliina Feodoroff ystävällisesti avusti meitä porojen murteen ja sanavalintojen kanssa. 2019 version kirjoittamista on tukenut myös Pyynikin Kesäteatterisäätiö.

Helmikuussa 2019

tekijä

1. Intro

Rooleja vaille jääneet Kettu ja Jänis paheksuvat syvästi että eläimiä tässä näytelmässä esittävät ainoastaan ihmiset, kieltäytyvät olemasta missään tekemisissä tällaisen tuotannon kanssa, ja epäilevät että ihmiselle käy tätä menoa vielä huonosti.

2. Kasvaahan se puu

TOMMI:

Puhelin soi teltassa, öninää, Tommi kömpii ulos teltasta ja vastaa, "ei, et herättänyt". Lupaa hoitaa puhelussa esiin tulleen asian, vaikka onkin "täällä böndellä". Yleisölle.

Terve. Mä oon Tommi. Mä sain mettää perinnöksi. Mä en ooes koskaan käyny siellä. Ei mulla oo mitään siteitä siihen mettään. (-) Päätettiin hoitoyhdistyksessä et avohakkuu on paras vaihtoehto kun kantohinnat on just nyt korkeella. (-) Tai siis yhdistys päätti, emmä siellä kokouksessa ollu. Mut sit tuli tää. Suojelupäätös. Asia: Erityisesti suojeltavan lajin, rupilisko (*Triturus cristatus*), esiintymispaikan rajojen määrittäminen. (-) Siellä asuu joku ihme rupilisko siellä mun palstalla. Mä en ees tienny et sellasia on olemassa. Eikä niitä ilmeisesti montaa oookkaan. (-) Siellon sellanen lampi siellä mun mettässä, ja nyt ne haluaa suojella sen lammen rannat tolle liskolle. Hakkuut on seis ja koneet seisoo. Kai sieltä ympäriltä vois kuitenkin hakata. Kasvaahan se puu takas. Ja täytyyhän mun päästä reissaamaan. (-) Emmä tiedä. (-) Mulon tässä nyt pari viikkoa lomaa, ja sinne mun mettään mä oon nyt menossa. Sinne rupiliskon lammelle. (-) Tai siis mun lammelle.

Tommi telttaan.

3. Ihan mieletön paikka

Teltta, luontomaisema, Vanajavesi. Allu kömpii teltasta virkeänä. Katselee ympäristöä, kuuntelee lintuja, poimii metsämansikan, maistelee. Kaikessa rauhassa. Videokamera tai puhelin jossa lisälinssi.

ALLU:

...Tommi... Nukutsä vielä... Tommi...

TOMMI:

Öninää teltasta.

ALLU:

Tuu nyt kattoon tätä. Tää on ihan mieletön paikka. (-)
Tommi! Herää! (-) Oikeesti. Järvi on peilityyni ja aurinko pais-
taa. Oijoijoi! Tuu kattoon...

Puhuu välillä videokameralle, välillä kuvaa sorsia, välillä selfie-kuvaa.

Tosson joku lintu tossa rannassa, oooii, sillen poikaset
mukana, yykaakooneeviikuusee... ainakin yhessä poikasta.
Ja tuollon vielä lisää... Oikeesti Tommi tuu kattoon.

TOMMI:

Kömpii teltasta unisena, önähtää.

ALLU:

Kato nyt noita... oii, nyt toi yks yrittää sukeltaa...

TOMMI:

Katsoo lintuja, menee kuselle.

ALLU:

Söisköhän ne pullaa...

Kaivaa kassista jotain syötävää, jakaa yleisölle. Vapaasti.

Älkää pelätkö – mä oon nykyään kasvissyöjä. Syö syö, se on hyvää, nami nami, Noooiin, hyvä. Eikö ollukki hyvää? Emminä sulle enää toista anna, heitetään tonne sivummalle että muutkin saa. Joo, sulle justinsa. Syö vaan, syö syö. Mitä sä täällä sivussa yksinäns uiskentelet? Mitä? Ei vaan kyllä mä ymmärrän. Ei se oo varmaan helpoo sitoutuu johonki toiseen sorsaan.

EMMA:

Allu darling, ensin mä kasvissyöjänä ajattelin et toi sun makkaransyönti ja kaljan kitta on tavallaan hellyttäväkin, niinku miehekästä. Mut sit mä tajusin et eihän sua kiinnost mikään muu kuin sä itte ja sun fiilikset. Sä vaan lentelet Tommin kanssa niille teidän reissuille, etkä sä halua ees ajatella lapsia koska "sit ei vois lähtee sillon kun halua". What can I say? Sä et ota mitään vastuuta meidän parisuhteesta etkä maailmasta. Siis hei mä oon kaksykyviis vee, ja sä niin et oo iskämatskuu. (-) Joko sä kasvat aikuiseks, tai tää parisuhde on tässä.

ALLU:

Välillä on vaan helpompaa uiskennella ittekseen... tai niinku sorsilla se on varmaan niin.

Katselee pitkään sorsia.

Enhän mä oo edes esittäytynyt... Moi, mä oon Allu. Toi on Tommi. Me ollaan näyttelijöitä molemmat. Me on Tommin kanssa reissattu aika paljon. On käyty Sumatralla ja Skotlannin nummilla, ja ollaan suunniteltu sellasta reissuu väliamerikkaankin, mut ku se lentäminen on sellasta... mut nyt me aateltiin et jos vaan kotimaassa, kun on toi hiilijalanjälki, tai siis et kun se lentäminen on sellasta. Nii ei teidän lentäminen. Mut niinku Tommin kanssa puhuttiin et jos vaan kotimaassa, niin voi lomailla puhtaalla hiiliomatunnolla. Tai mitä te hiilijalanjäljistä ymmärrätte, tai hiiliräpylänjäljistä. Ettehän te tietenkään kuluta luontoa kun te ootte luonto. Oletsä luonto? Oletsä?

TOMMI:

Sorsilleko sä täällä juttelet.

ALLU:

Joo. Pienen monologin tossa vetäsin.

TOMMI:

Ootsä syöttäny niille meidän aamiaisen!

ALLU:

Emmä kaikkee, vähän annoin.

TOMMI:

Vähän! Eihän täällä oo enää puoliakaan jällellä! Et anna niille enää yhtään!

ALLU:

Ja ne on kaikki ihan kesyjä.

TOMMI:

Ja lisää kesyntyty kun niille pullaa syötät.

ALLU:

Ne syö nyt jo melkein kädestä.

TOMMI:

Ja sitte kun sorsastuskausi alkaa, ne ammutaan kaikki kun ne ei osaa pelätä ihmistä.

ALLU:

(-) Nii joo. (-) Tota mä en ajatellu. (-) Hus! Pois! (-) Ei ne lähe mihinkään.

TOMMI:

Onks sun koko ajan pakko kuvata?

ALLU:

On.

TOMMI:

(-) Mun tarttee saada aamiaista.

Tommi räplää iPhonea, Allu meuhkaa edelleen.

Tosson joku kyläkauppa ihan lähellä. Mä käyn hakee sieltä jotain syötävää.

ALLU:

Tuo grillattavaa. Mulle siis soijanakkeja!

TOMMI:

Joo. (-) Etkä sitten syötä enää yhtään meidän sapuskoja noille.

ALLU:

Okei.

TOMMI:

(-) Ja jos sun on pakko jutella niille, niin katto ainakin ettei kukaan nää.

Tommi menee

ALLU:

(-) Sori vaan tosta, se on aina aamusin tollanen ennen kun se saa aamiaista. Mut emmä muutenkaan teille enää mitään anna. Ettikää itte omat ruokanne. (-) "Onks sun pakko koko ajan kuvata..."

Kameralle.

No on! (-) Moi! Kolmas retkipäivä. Tässon meiän leiri... Musta tuntuu tosi hyvältä tietää et jonain päivänä sä katsot tän videon. Kattoppa kun tossa on tollanen iso mänty...

4. Tuore hauki

Tommi soittaa, yrittää hoitaa asian jonka lupasi edellisessä puhelussa, kenttä katoaa.

PENTTI:

Onko suunnat hukassa?

TOMMI:

Joo, tai ei, tai siis tää vaan hakee kenttää... Onkos tässä joku kauppa / tässä lähellä?

PENTTI:

/ Jalkapatikassa olet lähtenyt. Se on oikein.

TOMMI:

Joo.

PENTTI:

Oletko kaukaakin tulossa?

TOMMI:

Eeei, meillon telтта tossa, oltiin yötä ihan tossa, tossa, tosta tonne rantaan.

PENTTI:

Siinä onkin hyvä paikka telттаilla. Ainoita paikkoja näillä rannoilla. Muuten on joka niemeen ja lahteen rakennettu näitä (-) kesähuiloita. Minä olen sitä kohtaa katsellu, että mitenkä onkin säästynyt noin monta sataa metriä rantaa ihan koskematta.

TOMMI:

Niin minä sitä kauppaa / olin etsimässä...

PENTTI:

/ Näittekös te lintuja siinä rannassa?

TOMMI:

...kyllä siinä jotain sorsia oli...

PENTTI:

Siinä on parikin heinäSORSAN pesää vähän matkan päässä toisistaan. Ja telkänpönttö. Mutta se oli tänä vuonna tyhjiillään. Montakos poikasta siinä oli?

TOMMI:

En minä niitä sillä lailla laskenu, oisko kymmenen. Olikos se kauppa / missäpäin

PENTTI:

/ Yksitoista niitä eilen oli kun siitä ohi sousin. Onko hauki yhden jo ehtinyt nappaamaan?

TOMMI:

Nii, en kyllä osaa yhtään / sanoo että

PENTTI:

/ Ruokaako olitte kaupasta hakemassa?

TOMMI:

Joo, aamiaista pitäis saada.

PENTTI:

Minulla olisi tässä tuore hauki.

Tommi pudottaa iPhonen Pentin kalasaaviin.

Hyvän aamusopan saisitte siitä. Vähän perunaa kaupasta, ja sipulia ja voita ja suolaa. Sellaisen aamiaisen jälkeen jaksaa taas polkea.

TOMMI:

Mä en nyt oikeestaan tarte, kahvia oon vaan menossa ostamaan, ja jotain leipää. Tai siis ei meillä oo mitään kattilaa tai mitään.

PENTTI:

Niin niin. Mitenkäs sitä soppaa ilman kattilaa keittelisi.

TOMMI:

Ni oliko se kauppa tuolla?

PENTTI:

Onhan se kauppa niin, mutta ei sieltä tuoretta kalaa saa.

TOMMI:

Ni oliko se kauppa tuossa suunnassa.

PENTTI:

Siellähän se. Se on tuo talo tuolla mutkan kohdalla.

TOMMI:

No, minäpä menen tästä sitten. Kiitoksia vaan.

PENTTI:

Jos kalaa myöhemmin haluatte niin minulta kyllä saa!

5. Millasen unen näin

PERUNANVILJELIJÄ:

Mitäs se kalastaja täällä huutelee?

PENTTI:

Tässä tuskaani huudan.

PERUNANVILJELIJÄ:

No niin aina. Vaan kalaahan minä tulin kyselemään.

PENTTI:

Hauki löytyisi.

PERUNANVILJELIJÄ:

No se kelpaa. Sopivan kokonenkin on. Mitenkä nämä fiskaali-asiat? Mennäänkö valuutalla vai ollaanko vaihdantataloudesta.

PENTTI:

Jos minä perunaa ottasin. Joko sinulla uutta pottua on?

PERUNANVILJELIJÄ:

Ensi viikolla vasta. Mutta vanhaa piisaa vielä.

PENTTI:

No vanhaa sitten. Parempi soppahan siitä tulee.

PERUNANVILJELIJÄ:

Minä tuon iltapäivällä. (-) Vaan et arvaa millasen unen minä näin männäyönä. Tää se on sellanen uni josta sinäkin pidät. (-) Siinä kävi niin että olin perunaa nostamassa kun säiliö tyhjeni, minä koitin soittaa että tilaisin lisää diisseliä, niin sanovat että ei ole, että kaikki on loppu. Että maailmanta-louen tilanteen vuoksi kaikki öljyntuonti Suomeen on lopetettu. Minä kysymään että kai niillä nyt on sitä kotimaista bio-diisseliä, mutta ne sano että ei oo sitäkään, että se vähä mitä on menee kaikki raskaan liikenteen käyttöön, ettei sitä oo varaa maajusseille jaella. No, minä aattelin että nyt lyyvään rahoiksi, pistin kaikki pellot rypsilä, että teen siitä itte diisseliä. Vaan se ei lähteny kasvamaan. Lannotus on varmaan väärin, minä aattelin ja soitin lannotefirmaan. Sieltä sanovat että mielellään myisivät lannotetta, mutta kun niillä ei oo yhtään, eivätkä saa tehtyäkään, kun fosforin tuonti suomeen on lakannut. Minä siihen että onhan teillä Sokli, hakekaa sieltä sitä fosforia. Ne sano siihen, että eihän se Sokli ole kun pelkkä valtaus, ei siellä mitään kaivosta vielä ole. Eikä ne sais sieltä mitään kaivettuakaan kun kaikki niiden koneet toimii diiselillä. Minä siinä että mitenkä minä sitten biodiisseliä teen, jos rypsi ei kasva, ja ne käskivät hommaamaan jostain tarpeeksi paskaa. (-) Siihen minä sitten heräsin.

PENTTI:

Sehän se nimen omaan on. Myyt sen traktorin ja hommaat jostain hyvän hevosen. Hevosta ei diisselin hinnat heiluttele, ja kaupan päälle saat vielä paskaakin.

PERUNANVILJELIJÄ:

Ei sitä kyllä yhden hevosen paskalla näitä peltoja lannoteta.

PENTTI:

Sitä varten on tämä vaihdantatalous. Tuot potun minulle niin saat kalaa tilalle. Viet potun naapuriin, niin saat maitoa ja lehmänpaskaa. Niin tämä pyörii.

PERUNANVILJELIJÄ:

Vaan kukas ne potut maasta kaivaa? Käsipelillä jos yritän niin kun yhden saa ylös, sata on ehtinyt mädäntyä peltoon.

PENTTI:

Kaupungista tulee sellanen nälkästen armeija että ne sinun pottusi poimivat vaikka ruokapalkalla. Niin kuin tuokin kaupunkilaispoika joka tuolta kaupalta kävelee. Nälkäänhän tuolaiset kuolisivat jos et sinä niille pottua kasvattaisi ja minä kalaa myisi.

6. Rupilisko-teemapuisto

TOMMI:

Mihis se Allu meni? (-) No, ihan hyvä jos on vähän aikaa pois. (-) Ette saa mitään! Nii emmä millään pahalla, se on vaan sellanen se Allu et se aina innostuu kaikesta eikä sellasta jaksa koko aikaa. Minä oon itte semmonen rauhallisempi kaveri. Mulle riittää että mä vaan seison tässä ja kattelen teitä, ei mun tartte alkaa huutamaan että kato sorsa, kato sorsa. (-) Mukava Allun kanssa on reissata. Se on nyt vaan napsahtanu tosta mun mettästä. Ja siitä liskosta.

ALLU:

Tommi, ihan mahtavaa! Suojele koko mettä! Perusta rupilisko-teemapuisto! Taimaasta hommaat vielä parit varaanit, ja sit lampeen alligaattoreita, Floridasta! Liput kaks kymppiä, satasella koko perhe! Tink abautit!

TOMMI:

(-) Rupilisko.

RUPILISKO:

Täällä minä olen. Tämä on minun kotini. Täällä minä olen ollut koko ikäni, enkä aio täältä mihinkään mennäkään. Täällä minun on hyvä, turvassa kaikelta.

Minä olen joskus miettinyt että minkä takia minä olen täällä yksin. Että enhän minä ole aina yksin ollut. Muistanhan minä kun olin toukka ja uiskentelin tuossa lammessa, että oli siellä meitä muitakin. Syötiin vesikirppuja ja itikantoukkia oikeen porukalla. Vaan sitten ne kaikki yksi kerrallaan katosivat. Yksin minä olen täällä elämää ihmetellyt nyt jo toistakymmentä kesää.

Minä laulan aina välillä, aika menee sillä tavalla mukavammin. Joka kevät kun jäät tuosta lammesta lähtee niin minä käyn siellä aina vähän uiskentelemassa... Kun se kevät on se aika... no... se... ...kutuaika...

Mutta ei ole tyttöliskoja näkynyt. Eipä sillä, tiedä kelpaisiko niille edes tällainen vanha rupiliskon kurtтана. Vaan sinne lammelle se mieli silti aina vetää.

TOMMI:

Emmä tiedä. Emmä ees tiedä miks mä haluan käydä siellä lammella. Sehän on melkein jo hakattu se mettä. Tuntuu vaan et mun tarttee mennä sinne. Et siellä mä sit tiedän mitä tehdä. Istun lammen rannalla, omalla maalla. Kaikessa rauhassa, ettei oo kiire mihinkään. Kai mä sit tiedän. (-) Kuuntele kun linnut laulaa ja rupilisko kurnuttaa... kurnuttaakohan se? Kai se jotain ääntä pitää. (-) Mut ei Allu sellaseen kuitenkaan suostu. Se luulee et me pyöräillään johonkin Lappiin asti. Poroja kattomaan.

7. Et oo jäkälää löytäny?

Kaksi poroa kohtaa jänkhällä. Räkkiä.

NUORI PORO:

Kato. Mitäpä poro?

PORO:

Terve terve. Eipä tässä, kunhan märehin.

NUORI PORO:

Mitäs märehit?

PORO:

Mie hyät heinät löysin tuosta jontkasta. Vaan mäkärää oli siinä niin paljon että tulin tänne märehtimmään.

NUORI PORO:

Onhan tuota elukkaa täälläkin.

PORO:

Jo vain on. Vaan märehtimmään tässä kyllä pystyy.

NUORI PORO:

(-) Et oo jäkälää misthään löytänyt?

PORO:

Mitäs sitä jäkälällä kun heinäki kasvaa.

NUORI PORO:

Van se on kohta taas talvi. (-) Mie viime talvena ajattelin että jos sitä kesällä jo kattoisi hyvät jäkäläpaikat valmiiksi. Ei tarttisi niin pirusti lumessa kuopia.

PORO:

No johan sen jäkälän talavellaki haistaa.

NUORI PORO:

Solis vaan helepompaa jos vähän valmiiksi tietäisi mistä päin alkaa haistelemaan. Ettei kävisi niin ku viime talvena, että kun haistahuttaa että tässä sitä jäkälää olisi, kuopii metrin lunta ja jäätä siitä päältä, niin siellä on vaan sitte sellasta jäkälän nyssää ettei siitä saa mittään irti. Vieläki ikenet nilelä. Että jos ensi talvena kuopisi vaan sellasista paikoista joissa sitä jäkälää on reilummin.

PORO:

Eipä ole semmoista paikkaa näkynt.

NUORI PORO:

Ei ole, ei. Vaan voiha sitä silti ettiä.

PORO:

Voi tietysti. (-) Vaan sullapa se on mäkäräine silimäluomessa verta imemässä.

NUORI PORO:

Jo vain on. Vaan minkäs tehet. Ei siihen kielelläkkää yletä.

Pari poromiestä kahvitaulla vasanmerkityksestä, kuivalihaa.

JOUNI:

Kattoppa Niila ko on hirvas ja härkä tuossa.

NIILA:

Jaa mitäpä niistä?

JOUNI:

Ajattelin vaan. Kun ovat niin hauskan näkösiä tuolla lailla. Näyttää niin kuin ne juttelisivat. Mitähän ne ajattelee?

NIILA:

Ne mitään ajattele. Ne on poroja.

JOUNI:

Ehkä tuo vanhempi opettaa nuorempaansa rykimähommiin. Että mitenkä niitten vaatimien kanssa sitten toimitaan kun tilaisuus tulee. Näyttää tuo nuorempi siltä että sitä viriliteettiä kyllä löytyy

NIILA:

Jaa. Tiedä siitä.

JOUNI:

Ehkä ne on kavereita. Jutuaavat koko kesän tunturissa kaksistaan, mutta sitten tulee syksy ja rykimäaika ja sitä ollaan heti sarvet ojossa. "Nämä on minun vaatimia nämä!" huutaa tuo vanhempi, ja nuorempi kättelee sen sarvia ja kuopimista ja aattelee että pitäiskö koittaa, että ei tuo nyt niin kummallinen sonni ole. Siinä ne sitten ähkivät ja pärskivät ja uhittelivat sarvilla, ihan on tappamisen meininki vaikka vasta oltiin kavereita.

NIILA:

Sinä se oot Jouni aika erikoinen kavერი.

JOUNI:

No ei, kuhan ajattelin.

PORO:

Vaan katoppas Poro noita kahta miestä tuola puronvarressa.

NUORI PORO:

Mitä niistä?

PORO:

Minä oon miettinyt jotta mitä net oikhein syö. Kun net kassista aina jotaki kaivavat, mutta ikinä en ole nähnyt että jäkälää söisivät.

NUORI PORO:

Kai net heinhää syöpi. Niitähän mekin talavet syömmä, niitä heinäkasvoja jota net unohtelee tunturiin.

PORO:

Olisko noin. Kun minä olen alakanu arvella. Jos net poroja syö.

NUORI PORO:

Miksikäs niille ei jäkälä kelepais?

PORO:

Ei se syö jäkälää ahmakaan. Kun mie olen pohtinu että mihin ne urosvasat aina erotuksessa häviää.

NUORI PORO:

Minä oon sen aina ajatellut että ovat pääseet paremille jäkhlämille.

PORO:

Vaan jos nuot on net syöneet?

8. Harvennusta vaan

TOMMI:

Miksi nykyään aina sataa! Allu! Soijanakit kastuu. Alluu! (-)
Ihan sama. (-) Onneks tuli kesälukemista mukaan. "Ilmastonmuutos ja maailmanloppu".

Metsäkoneen ääni, telaketjuja, moottorisahaa, ryskettä.

Mitä ihmettä täällä tapahtuu?

PENTTI:

Huutoa metsäkoneen äänen päälle. Tommi vaihtaa metsäkoneenkuljettaja Pekaksi.

Täytyykö sinun tämäkin pala metsää runnoa raiskioksi! Eikö se jo riitä että tästä ei sadan kilometrin säteellä löydy enää ainuttakaan kunnollista metsää, pelkkiä puupeltolaikkuja raiskioiden keskellä!

PEKKA:

Etteköhän te taas vähän liiottele! Enhän minä kuin harvennusta tässä!

PENTTI:

Harvennusta! Sammuta nyt tuo helvetinkone niin ei tarvitse huutaa! Vai har/

Pekka sammuttaa koneen, riisuu kuulosuojaimet.

/vennusta! (-) Vai harvennusta. Murha tämä on. Tässä on toistasataa pesivää lintua tässä pienessä metsikössä.

PEKKA:

Niin kuin minä sanoin, en minä tässä mitään päätehakkuuta ole tekemässä, harvennusta vaan.

PENTTI:

Ei ne linnut puupellossa voi elää! Murhaaja sinä olet!

PEKKA:

Me ollaan Pentti käyty tämä sama keskustelu joka kerta kun minä olen hommissa tässä sinun nurkillasi. En minä tästä päätä, ei tämä minun mettäni ole.

PENTTI:

No mitäs sitten tulet koneinesi jos koko asia ei sinuun liity mitenkään.

PEKKA:

Jostainhan minunkin on palkkani saatava.

PENTTI:

Pakkoko sinun on tappaa palkkasi eteen?

PEKKA:

Kuule mulla on toistasataa tuhatta velkaa tästä koneesta ja asuntolainat päälle!

PENTTI:

No myy se kone! Tee jotain muuta.

PEKKA:

Tehtaaseen töihin vai?! Jos et ole kuullut, tehtaas on suljettu!
Ei ole mitään muuta. (-) Kuule Pentti, ei me tässä taaskaan yhteisymmärrykseen päästä. Minut on tilattu tekemään tähän harvennus, ja sen minä tähän teen. (-) Varokkos ettet jää alle kun minä nappasen tuon kelopuun tuosta.

Pentti kahlehtii itsensä puuhun.

PEKKA:

Älä nyt, vanha mies. Ei olla enää seittämänkymmentäluvulla.

PENTTI:

Ei olla, ei. Kun oltaisiinkin, vaikka viisikymmentäluvulla. Ei tiedettäisi mitään tuollasista koneherviöistä. Olis pokasaha ja hevonen, ja rauha maassa.

PEKKA:

Niinhän se on. (-) Vaan nyt tarttee alkaa hommiin etten jää aikataulusta.

PENTTI:

Se on kiire ja aikataulut juuri jotka tämän maailman vielä tuhoaa. Kiire on tuhota vaan. Ei ollut ennen elämä tämmöistä, ja hyvin oli kaikilla.

Pentti pudottaa kahleidensa avaimen. Pekka tulee avaamaan lukon.

PEKKA:

No mutta oli mukava taas jutella! Nähdään varmaan taas kun seuraavan kerran tulen näille seuduille! Otatko ton avaimen matkaan kun näyttää olevan mökin avain tuossa samassa.

ALLU:

Kuvaa konetta ja omaa naamaa.

Katoppa kun tossa on tollanen metsäkone. Eikö oo huikee!

PEKKA:

Jo nyt on per... Meetkö hei siitä tieltä!

ALLU:

Ei ku mä vaan kuvaan. Onks tätä vaikee ohjata?

PEKKA:

Ei tää nyt niin hankala ole. (-) Olikos sulla asiaa vai tulitko vaan huulias heilutteleen?

ALLU:

Eeei... ei, ei mulla mitään. (-) Paljos tässä on heppoja?

PEKKA:

Tarpeeksi.

ALLU:

No varmaan on, kuulehan sen äänestäkin!

PEKKA:

Meekkö nyt vähän syrjemmälle siitä että pääsen hommiin.

ALLU:

Joo väistänhän minä! Onko tässä hyvä?!

TOMMI:

Allu!

ALLU:

Joo! Okei! Jos mä meen tähän! Onks tää tarpeeks kaukana?!

TOMMI:

Täällähän sä oot!

ALLU:

Kato millanen kone!

TOMMI:

Mitä?!

ALLU:

Kato miten sairaan nopee toi on! Zwit! Brrrrr! Zwit! Dum! Valmis! Ja seuraava puu!

TOMMI:

Olis aamiaista!

ALLU:

Mitä?!

TOMMI:

(-) Mä meen takas leiriin!

ALLU:

Tommi, venaa. Katotaan vielä pari puuta...

9. Sertifikaatti

PEKKA:

Kyllä suomalaiselle metsäammattilaiselle kysyntää riittää. Minä oon nyt latinalaisessa Amerikassa. No niin, nyt eikun puuta nurin!

RAMIRA:

Arvoisat eurooppalaiset vieraamme, tervetuloa Brasiliaan. Meillä täällä Venezuelassa metsänhoito tehdään kaikkien kestävien periaatteiden mukaisesti.

PEKKA:

Vaan hetkinen. Kuuleppas sinä siinä!

RAMIRA:

¿Qué?

PEKKA:

Enhän minä näitä puita voi tästä kaataa!

RAMIRA:

¿Qué problema tiene?

PEKKA:

Tämähän on sademetsää. Tää on just sitä josta Euroopassa puhutaan että se hupenee.

RAMIRA:

iNo, no, no, no hay problema! (-) Jo perinteisesti guatemalalainen metsätalous on pyrkinyt siihen, etteivät hakkuut alenna luonnon monimuotoisuutta. Me myös pidämme hyvää huolta alueen asukkaista täällä Costa Ricassa, metsätalous tarjoaa paljon työpaikkoja ja luo uusia mahdollisuuksia viljelykselle ja karjataloudelle.

PEKKA:

No kyllä tässä nyt on probleema. Ei ne anna mun tätä kaataa. Nämähän on maailman keuhkot!

RAMIRA:

Sí, sí. iLos pulmones del mundo!

PEKKA:

Sii sii, nii justiinnsa. Tänne on tulossa eurooppalainen valtuuskunta ihan justiinnsa. Puunostajia! Vihreitä!

RAMIRA:

No, no. iNo hay problema! El bosque está certificado.

PEKKA:

Sertifikoitu?

RAMIRA:

Niin. Tämä metsä on certificado, ja se voidaan kaataa, kunhan vain istutetaan tilalle jotain.

PEKKA:

Mitä jotain?

RAMIRA:

Jotain! (-) Jotta metsätaloutemme täällä Nicaraguassa olisi varmasti parhaalla eurooppalaisella tasolla, me käytämme eurooppalaisia huippuammattilaisia, kuten señor Pekka.

RAMIRA:

In Finland they rake forest, si. (-) Señor Pekka on metsänhoidon erikoisasiantuntija Suomesta. Hän on täällä opettamassa meidän väellemme parhaita suomalaisia metsänhoitokäytäntöjä.

PEKKA:

Jees! In Finland vii reik forest.

RAMIRA:

Si. In Finland they rake forest. (-) Voitte siis olla kaikki turvalisin mielin. Kaikki puu jota te meiltä ostate täyttää varmasti kaikki certificadon vaatimukset.

SONNI:

Mmmmmhh. Mitä ne ihmiset tuolla rinteellä meuhkaa.

TOINEN SONNI:

Mmmmmhh. Mitä lie... tekevät varmaan meille lisää laidunta.

SONNI:

Mmmmh, mh, että lihotaan nopeemmin. Mmmmh. Että saavat meidät teuraaksi nopeemmin.

TOINEN SONNI:

(burb) Hirvee ressi tulee tällasesta. Että syö, syö!

SONNI:

Mmmh. Vaan ei auta, syötävä on. Mmmmmhh... meinaan että lihakarjaahan tässä ollaan. Ei kai siinä sitten muuta kun syömään.

10. Kaikki luonto tuhotaan

PENTTI:

(-) Tuota noin niin minä olen Linkolan Pentti ja nyt oli ihan pakko tulla väliin sanomaan. Kun alkaa tämä tarina karkaamaan asiattomiin suuntiin. Kun tässä nyt näytetään keskittyvän vain yhteen eläinlajiin, tähän maailmanhistorian karmeimpaan petoon. Arvaatte varmaan että tarkoitan ihmistä. Että nämä naudatkin tässä on olemassa vaan siksi että ne on ihmisen ruokaa. (-) Ihminen on täyttänyt koko tämän pallon niin ettei mistään enää löydy sellaista kolkkua jossa ihmisen jälkiä ei näkyisi. Ihmislajista on tullut kaiken arvon mittari. Kaikki luonto tuhotaan jotta ihminen saisi vähän lisää jotain sellaista jota hän ei tarvitse. Ja jos joskus harvoin joku pieni pala metsää suojellaan, sekin tehdään siksi, että tulevat sukupolvet voisivat nauttia siitä. Siis tulevat ihmissukupolvet. Että luonnolla on vain se arvo joka sille ihmisen kautta tulee.

Vaan eihän se niin ole. Elämä (!) on arvokasta. Ihmiselämä on arvokasta, mutta ei sen arvokkaampaa kuin oravan tai ahvenen elämä. Tutkijat sanoo nykyään että maapallolla on kaikki mikrobit mukaan laskien tuhat miljardia eliölajia. Biljoona lajia, ja ihminen on niistä yksi. Mutta kun ihminen päättää järjestää kokouksia siitä mitä maapallolla pitäisi seuravaksi tehdä, tämä Katowicen kokous viimeksi, niin moniko näistä biljoonasta lajista siellä kokouksessa on edustettuna?

(-) Yksi. Ihminen. Viisas ihminen.

11. Jos mä oisin sorsa

TOMMI:

Pitäiskö mennä uimaan? Te ainakin näytätte siellä hyvin viihtyvän. Onko lämmintä vettä? Tosi kirkasta toi vesi, näkyy ihan selvästi tonne perälle asti. (-) Mä en oo koskaan tykänny olla paikallaan. Jos mä oisin sorsa niin emmä kyllä jäis siihen oottelemaan, että joku heittäis pullanpalan. Mä lähtisin tonne tätä rantaa pitkin, kattosin mitä tuon niemen takana on, ja sitten mitä sen takana. Mut teillä on tietysti noi poikaset, et ei voi mennä mihin tahtoo. Perhe on mulle kans tärkeä. Mun pappa, jolta mä sain metsänkin perinnöks, kuoli joku aika sitten. Mut emmä sit ehtinyt sen hautajaisiin, mulla oli töitä. Meillä oli siinä yhen leffan kuvaukset, se oli semmonen tarina sellasesta työstä joka oli koko ajan menossa johonkin. Et se ei sit oikeesti koskaan päässy mihinkään, kun se oli koko ajan vaan menossa. (-) Ni sen takia en sit ehtiny niihin hautajaisiin. (-) Nyt mä teen päätöksen! Mä meen uimaan.

12. Laillinen hakkuu

PEKKA:

Tää on kyllä yhtä reissaamista tää suomalaisen metsurin elämä. Nyt mä oon Borneossa. Kuuma on. Mutta täällä sitä riittää hommia meikäläiselle. Täällä on hakkuita semmoset 1,3 miljoonaa hehtaaria vuodessa. Ei lopu työt heti kesken. Se on palttiarallaa kaks kertaa Päijät-Hämeen kokonen alue vuodessa (reilu puolet Pohjois-Karjalasta vuodessa). (-) Vaan onhan täällä mistä hakata, tää on melkein tuplasti Suomen kokonen tää saari... Kato! Oranki! Sehän tulee ihan syliin. Kuvahan tästä täytyy saada. (-) No nyt tulee luonto lähelle. (-) Otetaas vielä kaverikuva. (-) Jees, hyvä tuli. (-) No ni, mees nyt siitä että pääsen hommiin. Sitten eiku puuta nurin.

ORANKI:

Menee toisen orangin luo.

TOINEN ORANKI:

No, miltä tilanne näytti?

ORANKI:

Luvat olivat täysin kunnossa. Täysin laillinen hakkuu.

TOINEN ORANKI:

Entä näkyikö niistä papereista mitä metsän tilalle aiotaan istuttaa?

ORANKI:

Öljypalmua, veli hyvä. Öljypalmua.

TOINEN ORANKI:

Jaahas, jaahas. (-) Lienemme yhteisymmärryksessä näiden toimien vaikutuksista meidän orankien elinolosuhteisiin.

ORANKI:

Metsäalueiden pirstoutumisen seurauksena populaatiot jäävät pysyvästi erilleen toisista saman lajin populaatioista. Liian pienillä populaatioilla tämä johtaa geneettiseen rapistumiseen, joka ilmenee muun muassa lisääntymiskyvyttömyytenä.

TOINEN ORANKI:

Aivan totta. Tämähän me molemmat hyvin tiedämme. (-) Asiasta lienee turha keskustella laajemmin.

ORANKI:

Aivan turha.

TOINEN ORANKI:

Aivan.

13. Miten hirvelle kävi

Allu katselee kuvaamaansa metsäkonevideota.

PERUNANVIJELIJÄ:

Päivää!

ALLU:

-

PERUNANVIJELIJÄ:

Näin sinun kaverisi tuossa tiellä ja arvasin että täällä te ootte leirissä. (-) Toin teille pottuja.

ALLU:

Seremoniaalisesti, ettei vain loukkaisi lahjan antajaa.

Kiitos. (- - -) Ollaankos me teidän mailla?

PERUNANVIJELIJÄ:

Kyllä kyllä. Minun maita nämä on. Mutta olkaa vaan rauhassa. Ihan maanomistajan luvalla. Olkaa vaan ihan niin kauan kuin haluatte.

ALLU:

Joo, kiitos. Komee paikka tää on.

PERUNANVIJELIJÄ:

Mukavahan tämä on. Minä oon tätä vähän säästellyt, että lohkon mökkitonteiksi sitten jos paha paikka tulee.

ALLU:

Täällon sorsiakin.

PERUNANVIJELIJÄ:

(-) Jaa, onkos se kalastaja käynyt täällä teitä jututtamassa?

ALLU:

Kalastaja?

PERUNANVILJELIJÄ:

Niin, toi Linkolan Pena, se kulkee täällä kalaa myymässä.

ALLU:

Pentti Linkola? Siis se kirjailija?

PERUNANVILJELIJÄ:

Sama mies juu. Minulla on kaikki sen kirjat. Vessassa. Kaikki olen lukenut vaikka kaikesta en samaa mieltä olekaan.

ALLU:

Niinkö.

PERUNANVILJELIJÄ:

Se on se Penan filosofia semmosta. Naapuri ajo joku vuos sit-ten hirvikolarin, niin Pena kysy ensimmäisenä että miten hirv-elle kävi. Sano että kun hirvi ja ihminen kohtaa, niin hirvi siinä aina heikommalla on. Ja Pena on aina heikomman puo- lella. Sano että sitten voi olla ihmisenkin puolella kun Suo- messa on enemmän hirviä kun ihmisiä. Se on se Penan huu- mori vähän semmosta. Se on mukava mies kyllä, mutta se on noissa mettäasioissa niin ehdoton. Ei sais puun puuta kaataa. Sillä on siihen semmonen luonnonperintö- säätiökin. Saavat lahjotuksia ja ostavat niillä lisää mettää. Niillä on satoja heh- taareja jo, pieninä palstoina ympäri Suomee. Sellasta pys- tyynkuollutta ryteikkö, tai mitä sen on, luonnontilaista. Mutta linnut tykkää. (-) Oli mukava jutella. (-) Olkaa vaan niin kauan kun haluatte.

14. Tavallaan sääliksi

ALLU:

(-) On se sääli.

Tossa noi puut on kasvanu monta kymmentä vuotta kaikessa rauhassa, ja sitten sinne on tullu sellasia pikkupuuta, nehä on vähän niinku niiden isojen puiden lapsia, ni sitte tulee sellanen kone ja kaataa niitten lapset... Ja tavallaan toi metsä on niinku kaikkien noiden pikkulintujen ja oravien koti. Ja sitten sinne tulee tollanen metelöivä kone, toisten kotiin. Tavallaan aika surullista.

TOMMI:

Tulee uimasta.

Mikä?

ALLU:

Et jos kaikki nää puut kaadetaan... (-) Vaikka toisaalta sehän on vähän niinku siivous. Katkotaan turhat risut ja puskat. Helpompihan siellä on pikkulintujen lennellä kun on pusikot pois tieltä.

TOMMI:

Ei se kyllä taida ihan noin mennä.

ALLU:

Ei vai? Mikäs biologi susta on yhtäkkiä tullu?

TOMMI:

Mä oon lukenu tällasta kirjaa. Tää on... tällanen... maailmanloppukirja. Täälon kaikkia juttuja siitä mitä tapahtuu ja mitä niille vois tehdä.

ALLU:

Onks siinä zombeja?

TOMMI:

Voitko olla pelleilemättä! Nää on vakavia asioita! Ja tosi stressaavia!

ALLU:

No, mitä siellä sitten on?

TOMMI:

No tässön tällanen juttu et nyt kun ilmasto lämpenee ni Siperian ikirouta sulaa.

ALLU:

Eihän toi oo mikään maailmanloppu.

TOMMI:

Eiku kun se ikirouta sulaa, sen alta vapautuu metaania.

ALLU:

Ja sit se metaani räjähtää ja maapallo tuhoutuu!

TOMMI:

Eiku se nousee yläilmakehään ja ilmasto lämpenee lisää.

ALLU:

(-) Aikamoinen maailmanloppu. Ei mitään äksöniä.

TOMMI:

Eiku kato kun ilmasto lämpenee ni etelämantereen jäätiköstä lohkee palasia, ja se on siis hei pari kilsaa paksua se jää, ni kun se jää ei enää paina mannerta, maa alkaa nousta ja sit tulee maanjäristyksiä ja tsunameita. Tajuutsä? Kaikki kaupungit Australian etelärannikolla jää tsunamien alle. Sydney, Melbourne, Adelaide ja mitä näitä on. Ainaki viiskyt miljoonaa asukasta. Oisko siinä sulle tarpeeks äksöniä?!

ALLU:

Joo, toi on jo paljon parempaa. Tossa on jo leffan aineksia. Australialainen yksinhuoltajaisä ja poika. Ne on tulleet lomalle Sydneyyn... ei kun sillä pojalla on tietysti ihosyöpä kun ne on

Australiassa, kato, otsonikato, kato, ne on tullu pojan syöpähoitoihin, ja ne pakenee tsunamia johonkin tornitalon katolle, ja kaikkialla näkyy vaan merta. "Ihminen on pahoinpidellyt luontoa vuosisatojen ajan. Nyt on luonnon vuoro kostaa. *Jää murtuu*, elokuvateattereissa tänä kesänä."

TOMMI:

Oikeesti, Allu. Toi sun pelleily alkaa hiljalleen vituttaa.

ALLU:

Älä nyt, kyllä mä otan nää asiat vakavasti, luonnon ja nää. Sen takia mä kuvaan kaikkee. Et jos tätä kaikkee ei oo enää olemassa sit ku... no... sit. (-) Ku on tulevat sukupolvet.

TOMMI:

No just joo! Pitäiskö sun es vähän keskittyä elossa oleviin ennen kun alat kuvata leffoja syntymättömille lapsilles. (-) Toisaalta tollaset mielikuvituslapset on sulle varmaan parempi ratkasu, ne kun ei oikeesti vaadi sulta mitään. Toisin kun vaikka Emma / joka

ALLU:

/ Haista paska.

TOMMI:

Tää on kaikki sulle vaan joku vitsi. Ja tää mettäkin tässä on sulle vaan joku teemapuisto jolla voi tehdä rahaa!

ALLU:

No ei tosiaan oo! Kyllä mä metsästä tykkään. Mut toisaalta ton hakkaamisen kyllä ymmärtää. Kyllä kai toi isäntä rahansa tarttee. (-) Mut niitä oravia kyllä käy sääliks. Jos ne harven-taa mettän niin harvaks ettei oravat jaksa hypätä puusta toiseen. Aattele. Joka kerta ku ne haluaa vaihtaa puuta ne jou-tuu kiipeemään ensin koko matkan alas yhtä puuta, tajuutsä miten pienet töppöset niillä on, ja sit maata pitkin, ja jos siinä on joku kanto, ni sen yli, ja ihan hapoilla, ja sit vielä koko matka toista puuta ylös. Ku ennen pääs vaan hyppäämällä. Varmaan harmittaa!

15. Palaa käpy

Eläimet pakenevat metsäkonetta

ORAVA:

Metso? Oletko kunnossa?

METSO:

Täällä ollaan.

ORAVA:

Multa niin palaa käpy!

METSO:

Älä, älä, ei ole hätää.

ORAVA:

Ei hätää?! Ensin sotketaan ilma niin että naava ei enää kasva. Pesän joutuu vuoraamaan sammalella, ja se se on sellasta että vaikka sitä miten kuivais, siihen jää aina sellanen kostea tuntu, että on niinkun vähän niljanen olo aina pesässä. Ja nyt tuli tuo kone tuohon mekastamaan, ensin herätti poikaset jotka olin justiinsa saanut päiväunille, ja sitten se kaatoi sen pesäpuun vieressä olleen kelon. Arvaappa oliko minulla kaikki varastot siinä kelossa! Arvaappa!

METSO:

Arvaan että oli.

ORAVA:

No oikein arvasit!

METSO:

Vaan minultapa se ajoi pesän yli tuo kone.

ORAVA:

Elä! Oliko poikaset pesässä?

METSO:

Siellähän ne, pesässä. Aattelin että huomenna olisin siipitreenit niille aloittanut. Että parissa viikossa olisivat jo lennossa.

ORAVA:

Nyt saa kyllä riittää!

METSO:

Ota orava ihan rauhallisesti! Muista miten viime viikolla kävi!

ORAVA:

Minä kutsun kokouksen! Pistä Metso kutsu eteenpäin.

METSO:

Aluekokouskutsunko minä kukellan?

ORAVA:

Ei tässä enää aluekokoukset auta. Yleiskokous! Kutsu kaikki!
Kaikki!

METSO:

Kukeltaa.

16. Huvitus

PENTTI:

Soutaa.

Ole kuikka rauhassa vaan. Minä tästä vaan omassa rauhasani soudan ohi, en minä sinua häiritse. Mennään vaan rauhassa omiin suuntiin. (-) Sukelsi. Olisiko salakan perään sukeltanut. Tai kaipa se minua pelästyi. Vaan niin pitääkin. Karkuun vaan aina kun ihmisen näet. Kun itsekin pääsisi. (-) Mikä siellä selällä taas pörrää! On tulleet kaupunkilaiset huvittelemaan. (-) Ihan tulee isäukko mieleen. Sillä oli sotien jälkeen sellanen prutku veneen perässä. Joka kerta kun verkolla käytiin se piti se prutku nykiä käyntiin. Sotkapesueet vaan räpiköi kauhuissaan karkuun, ja sellanen öljynen vana jäi perään että laineetkin kuoli siihen. (-) Se oli sitä aikaa. Sillon sitä aateltiin että näin tämä menee. Ettei tässä mitään hätää ole. Että kun vaan sotakorvaukset maksetaan niin sitten aletaan keräämään omaan pussiin. Tulee elintaso. Ja huvitukset. (-) Ja niinhän ne sitten tulikin. (-) Tuolla tuon mäen takana järvi kaartuu lahdeksi, ja sen pohjalla on sellainen pieni suloinen kallioniemi. Tai oli. Siihen pystytettiin jo 60-luvulla semmoinen lasinen hirvitys. Huvila. Kesähuvila. Huvitus. (-) Kukaan ei kerro miten surun kanssa pitäisi tulla toimeen. Miten elää, kun on menettänyt kaiken joka on tärkeää.

17. Pannaanin!

TOMMI:

Heiluttaa kättään kaukana soutavalle Pentille.

ALLU:

Kuka toi on?

TOMMI:

Joku kalastaja, tapasin sen tossa kauppamatkalla. Koitti myyä hauen.

ALLU:

Ei kai me mitää haukee aleta täälä perkaamaan.

TOMMI:

Otatko banaanin?

ALLU:

Banaanin? Joo.

Allu syö banaania kuin Jacoboa ei olisikaan.

JACOBO:

Pannaanin? Voe helevettiläene. Onko iha tsikkiitta? Mitäs se makso? Voe helevettiläenen! Euron pannaani! Tiiät siä mitä miä saan palakkoo? Tiiät siä! No mistäs siä sen tietäsit. Miä oon ittenäine vilijeliä kuatemalaalasta, miulla on kolome aaria maata vuokralla, niillä miä vilijelen pappuu, ja vällee miä käyn allaalla laaksossa isolla pellolla muille hommissa. Ylleeä miä poimin pannania. Et arvoo paljo ne maksoo pannaanin kerruusta? Kaheksa ketsalia tunnilta. Yks euro o kymmene ketsalia, että laske siitä. Arvaatsiä ellääkö sillä. Arvaatsiä? No ei elä. Näläkä tässä on koko ajan, ja näläkä on muijalla ja mukulollahhii. Ja nuapureilla se vasta näläkä onnii, ku hyö ei oo ees vuokramuata mistee suaneet. Mittee työ virnuatte? Miä voan elämääni koetan teille selvittää

ni työ senko hekotatte. Tälle miun puhheelleko työ naaratta?
(-) No sitä miä sanon itteki et elekää tuolla lailla keäntekö.
Kattokkeeha ku miä oikeesti puhun K'ichee, ku miä oon maia,
aporikinaali jos hienosti sanotaan, ni hyö aatteli et ku työ ette
kuitekaan ymmärrä K'ichee ni kiännetään se tälläseks viäntä-
misek. Että jos miä molotan tälläi ni työ hokkaatte että muaa-
laineha se. (-) Emmiä kyllä niä siinä mittää naaramista. (-) Ni
sitähä miä tulin sanomaan että noi pannaanit! Voe helevetti-
läene! Pannaanit! Ku miä koitan itte jottai viljellä si siihe tul-
loo het joku isoherra että Elä tässä niitä papujas kasvata! Että
mee tuonne vuorenrinteelle, sielon siulle hyvää maata vuok-
ralle. Että myö laitetaan tää koko luakso kahaville. Miä koitan
heille kertoo että miä oon oikiastaan tään maan oikeuellinen
omistaja, ku miä oon aborikinaali, vuoan arvaatta mitä sem-
mone auttaa! Ei yhtikäs mittää! Nälässä tiällä suap kitukas-
vusta pappuu kasvattaa. Kaiken kunnollisen maan hyö laittoon
kahaville ja ananaille ja sen hyö myyät sitte ulukomaille. Ja
pannaanille! Voi helevettiläene!

ALLU:

Hyvän makunen banaani.

TOMMI:

Ei ollu reilun kaupan banaaneja ni ostin ihan tavallisia.

ALLU:

Onhan ne vähä halvempiakii.

Sulkapäähine.

TOMMI:

Mikäs toi nyt sitte on?!

ALLU:

Enksmä koskaan kertonu et mä oon osin saamelainen.

TOMMI:

Oot vai?

ALLU:

Joo. Mun isän äidin äiti – tai sit se oli äidin isän äiti – tai äidin, no kuiteski, se oli jostain itä-Lapista. Et mä oon niinku kuu-destoistaosasaamelainen.

TOMMI:

Just.

ALLU:

Joo. Mä oon jotenki kokenu aina et se on niinku osa mua. Sen takia mä Lappiinki haluisin mennä. Mä en oo koskaan käyny Kajaania pohjosempana.

TOMMI:

Mut mitä noi sulat siihen liittyy.

ALLU:

No kun mä aattelin et me mennään Lappiin ja mä voin etsiä juuriani, ja mä aatelin et mä ostan sellasen neljäntuulenhattun, et se helpottais mun saamelaisen identiteetin löytämistä.

Mut ei niitä saanu Lahesta mistään. Ni sit mä ostin tän. Et niinku tää mun luontosuhde (-) Miks noi linnut huutaa! Mä en pysty keskittyyn! Ei ne kaupungissa koskaan noin kovaa laula!

TOMMI:

Ehkä niitei vaan kaupungissa kuule kun on muuta meteliä.

18. Niinkun perustappiiri

METSO:

Arvoisa kokousväki. Järjestystä! Huomio! Hiljaa! (-) Tervetuloa maailmankokoukseen. Kokouksen koolle kutsunut Orava ei ole vielä paikalla ja muitakin vielä puuttuu, joten varsinaista kokousta emme voi vielä aloittaa. Mutta aloitetaan läsnäolijoiden tarkastuksella... Alotetaan nisäkkäistä. Aakkosjärjestyksessä.... Aaltojuovadelfiini? Onko paikalla? Eikö? Selvä. Aasiangaselli?

Gasellin ääni

No niin, Aasianhautalepakko?

Niin korkea ääni ettei se kuulu meille, mutta sattuu Metson korviin.

Kiitos tästä. Aasiantappiiri?

VUORITAPIIRI:

Mie oon vuoritappiiri, vuan miullapa on valtakirjat Aasiantappiirilta ja kaikilta tappiireilta, on aasiantappiiri, intiantappiiri, andientappiiri, panamantappiiri ja sitte miul on vielä tuo Tappiiri. Myö muut tappiirit kuttutaan sitä vaan Pertsaksi, niinkun perustappiiri. Sit miul on valtakirjat kaikilt pekareilt'. On isopekarilt', on pikkupekarilt', on huulipekarilt', on kauluspekarilt' / ja sit miul on vielä...

METSO:

/Selvä selvä. (-) Tuota noin. Nyt näyttää että tässä saattaa jonkin verran kestää, että jos ootte täällä vaan itseänne edustamassa /

VUORITAPIIRI:

/ En ole!

METSO:

Selvä! Eli jos teillä ei ole muiden lajien valtakirjoja /

VUORITAPIIRI:

/ Kyllä on!

METSO:

Selvä! (-) Siis jos ei ole niin voitte hyvin pitää tässä kohtaa vaikka taukoa. Niin kuin sanoin, tässä varmaankin hetki menee. Vartti ainakin. Että jos vaikka kahville. No mitenkäs sitten tämä Aaltojuovadelfiini? Olikos kenellä häneltä valtakirjaa?

Valaan ääni.

VÄLIAIKA

19. Onko ihminen paikalla?

METSO:

Onko kaikki paikalla? Hyvä. No niin, ennen kuin jatkamme paikallaolijoiden selvittelyä on ohjelmassa pieni ohjelmanmuutos. Minulla on suuri kunnia esitellä teille Hännän Heilutuksen Suurvisiriiri, Käpyjen Keräilyn Kruunaamaton Kuningas, Metsien Mefisto, Ajatusten Orava - Orava!!

ORAVA:

Minä olen vain vaatimaton välikappale. Jatketaan! Seuraava! Idänvuorikonttiainen? Eikun se meni jo. Seuraava! Ihminen? Onko Ihminen paikalla? Onko kukaan nähnyt ihmistä?

Murmeleiden yhtäaika puhumat repliikit alleviivattu.

ALPPIMURMELI:

Ihmine! Ihmine! Ei oo! Ei oo näkynyt! Vai onko?! Pete! Pete!
Pete! Pete! Pete! Pete! Pete! / Pete! Pete! Pete! Pete! Pete!
Pete!

AROMURMELI:

/ Sami! Sami! Sami! Sami! Sami! Sami!

ALPPIMURMELI:

Onko näkynyt! Ihmistä!

AROMURMELI:

Ei oo! / Ei oo! Ei oo! Ei oo!

ALPPIMURMELI:

/ Ei oo! Ei oo! Ei oo!

AROMURMELI:

Ei oo näkynyt ihmistä / näissä kokouksissa

ALPPIMURMELI:

/ näissä kokouksissa. Ei sen jälkeen kun ne alko / puhumaan
vaan keskenään.

AROMURMELI:

/ puhumaan vaan keskenään. Ei me ymmärretä / mitä ne
sanoo.

ALPPIMURMELI:

/ mitä ne sanoo.

AROMURMELI:

Ei tajuta!

ALPPIMURMELI:

Ei tajuta! / Ei tajuta mitään!

AROMURMELI:

/ Ei tajuta mitään! Tänne tulivat.

ALPPIMURMELI:

Tänne tulivat.

AROMURMELI:

Tänne tulivat. / Afrikasta tulivat.

ALPPIMURMELI:

/ Afrikasta tulivat.

AROMURMELI:

Kauas siitä on?

ALPPIMURMELI:

Kauas siitä on?

AROMURMELI:

Ei oo

ALPPIMURMELI:

Ei oo, / ei oo kauaa!

AROMURMELI:

/ ei oo kauaa, vasta tulivat!

ALPPIMURMELI:

muutama

AROMURMELI:

tuhat

ALPPIMURMELI:

sukupolvee

AROMURMELI:

sitten. / Ihmisen sukupolvee.

ALPPIMURMELI:

/ Ihmisen sukupolvee! Mutta just nyt ei oo näkynyt. Ihmistä.
Vai mitä Pete? Pete!? Pete! Pete! Pete! Pete! Pete! Pete! Pete!
Pete!

ORAVA:

(-) Oranki? Onko sinulla ihmisen valtakirjaa?

ORANKI:

Veli hyvä, vaikka minun ja ihmisen toiminnallinen dna on 99,4
prosenttisesti yhtenevä – ei minulla ole heidän valtakirjaansa.

ORAVA:

Ei ole vai? On se kumma! Luulis että vähän kiinnostaisi! (-)
No, ratkaisemme asian ilman ihmistä!

ORANKI:

Orava hyvä, emmehän me voi päättää ihmistä koskevaa asiaa
ilman ihmisen läsnäoloa.

ORAVA:

Miksei muka voida?!

ORANKI:

Kyllähän jo kohteliaisuus vaatii että ihminen / on läsnä kun

ORAVA:

/ Kohteliaisuus! Kysypä metson kuolleilta poikasilta ihmisen kohteliaisuudesta! (-) Asia käsitellään, on ihminen paikalla tai ei! Mennään eteenpäin. Isokirsihyttynen!

HYTTYNEN:

Pzzzzz.

TOINEN HYTTYNEN:

Pzzzzz.

HYTTYNEN:

Ihan karsee nälkä.

TOINEN HYTTYNEN:

Sama.

HYTTYNEN:

Et lähteny kokoukseen?

TOINEN HYTTYNEN:

Ei pysty! Pakko saaha verta et pystyy lisäänty. Laitoin äijän kokouksee edustaa meidän sukua.

HYTTYNEN:

Sama.

TOINEN HYTTYNEN:

Pzzzzzz. (-) Kato! Mikä toi on?

HYTTYNEN:

Onks toi nyt sit se ihmine?

TOINEN HYTTYNEN:

Niiton kaks! Pzzzzz.

HYTTYNEN:

Mä meen! Pzzzzzz.

TOMMI:

Läimäyttää itikan poskestaan, ja jatkaa lukemista.

ALLU:

Onks sinne sun mettään vielä pitkä matka.

TOMMI:

Ei oo.

ALLU:

Laittaa vaivoihkaa sulkapäähineen.

Lapissa kaikki kukkii nopeasti...

TOMMI:

Ota hattu pois.

ALLU:

Okei.(-) Vieläksä sitä kirjaa luet.

TOMMI:

Joo. Täälon tällanen juttu et ihminen on niinkun vieraslaji oikeestaan kaikkialla.

ALLU:

Vieraslaji?

TOMMI:

Joo, niinku minkki. Tai supi. Supikoira on oikeesti kotoisin itä-aasiasta tyynenmeren rannalta, mut sitä istutettiin vajaa sata vuotta sitten Uralille turkisriistaksi, ja se on levinny sieltä tänne asti, mut se ei varsinaisesti kuuluis tänne, et se on vieraslaji.

ALLU:

Ja et ihminen on kans.

TOMMI:

Ni.

ALLU:

Kuka semmosta väittää.

TOMMI:

Erkki Pulliainen.

ALLU:

Erkki Pulliainen?

TOMMI:

Erkki Pulliainen.

20. Nyt kun nimeni mainittiin

ERKKI PULLIAINEN:

No nyt kun nimeni mainittiin, tulin itse kertomaan, ettei jää ihan vaan kuulopuheiden tasolle tämä. Nuoremmille tiedoksi että minä en ole mikään fiktiivinen hahmo vaan ihan todellinen mies niin kuin tuo aiemmin esiintynyt Penttikin. Tosin minä olen eläintieteen tohtori ja valtiopäiväneuvos, joita Pentti ei ole. (-) Asia on siis näin. (-) Ihminen lajina kehittyi Afrikassa yhtä aikaa afrikkalaisen eläimistön kanssa.

IHMINEN:

Mä kehityn.

ERKKI PULLIAINEN:

Niinpä Afrikan eläimistö on sopeutunut ihmiseen, tai siis oli sopeutunut silloiseen metsästäjä-keräilijä -ihmiseen.

IHMINEN:

Mä metsästään, mä keräilen.

ERKKI PULLIAINEN:

Mutta kun ihminen alkoi satatuhatta vuotta sitten levittäytyä Afrikasta, se joutui alueille joiden eläimillä ei ollut keinoja suojautua ihmisen kaltaista metsästäjää vastaan.

IHMINEN:

Teil ei oo keinoja mua vastaan!

ERKKI PULLIAINEN:

Euraasiassa ja Pohjois-Amerikassa oli noihin aikoihin kaikenlaisia isoja eläimiä kuten mammutteja, mastodontteja, jättiläislaiskiaisia ja villasarvikuonoja. Sitä mukaa kun ihminen levittäytyi Euraasiaan ja Pohjois-Amerikkaan, nämä eläimet hävisivät. Ne metsästettiin loppuun. Samalla hävisivät niiden alkuperäiset saalistajat, luolakarhu, luolaleijona, sapelihammaskissa, amerikanleijona, amerikangepardi. AmericanGepardi, what's up?

AMERICANGEPARDI:

First I want to thank you for this wonderful opportunity to be here with you all tonight.

ERKKI PULLIAINEN:

How has the foodbusiness going?

AMERICANGEPARDI:

Well... That's been kind of a bummer lately. Basically I`ve been hungry for the last 10 000 years. And it`s because of you folks, so, yeah.

ERKKI PULLIAINEN:

Oukei. Well what would you like to say to all these peoples here today?

AMERICANGEPARDI:

Oh wow, what a great opportunity... Well if there`s anyone in the audience that would like to be eaten, preferably tonight... Now`s the time to volunteer. Anyone? Anyone?

ERKKI PULLIAINEN:

Ihminen asettui vieraslajina näiden suurpetojen ekologisiin lokeroihin syrjäyttäen ne.

IHMINEN:

No mä oon ollut tämmösellä luolamiesdieetillä elikkäs niinku karpannu. Olo on parempi ku koskaan.

ERKKI PULLIAINEN:

Ja kun saaliseläimet loppuivat yhdeltä alueelta, jatkuvasti kasvava ihmispopulaatio levittäytyi uusille alueille. Lopulta kaikki nämä lajit tapettiin sukupuuttoon. Ihmisen ruoka loppui.

IHMINEN:

Ai loppu vai?

ERKKI PULLIAINEN:

Kyllä. Täytyi löytää jokin muu tapa yhä kasvavan ihmismäärän ruokkimiseen.

IHMINEN:

Tarttis vissiin keksii jotain.

ERKKI PULLIAINEN:

Keksittiin maanviljelys.

IHMINEN:

Ai keksittiin vai? Kuka sit duunaa?

ERKKI PULLIAINEN:

Sinä.

IHMINEN:

No huhhuh...

ERKKI PULLIAINEN:

Näin, aivan. Huhhuh.

21. On tyydyttävä!

TOMMI:

Tästä tulee oikeestaan vähän niinkun raamattu mieleen.

ALLU:

Raamattu?

TOMMI:

Joo. "Lisääntykää ja täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Vallitkaa meren kaloja, taivaan lintuja ja kaikkea, mikä maan päällä elää ja liikkuu." Tähän on nyt tehty. On lisääntynyt ja täytetty maa, ja kaikki on otettu ihmisen valtaan.

ALLU:

Joo, totta. Mission accomplished! Mitäs sitten tehtäis? Jonkun pitäis kirjoittaa tolle jatko-osa, että saatais uudet toimintaohjeet. "Raamattu 2.0: Uusin testamentti! Pelasta sielusi uusin opein, nyt myös pokkarina, ärrältä 22,95."

TOMMI:

Voitko ees jotain ottaa vakavasti!

Suuttuu, menee.

ALLU:

Hei! Voitko ees jotain ottaa huumorilla!

PERUNANVILJELIJÄ:

"Ja miehelle jumala sanoi: Olkoon maa sinun takiasi kirottu. Kovalla työllä sinun on hankittava siitä elantosi niin kauan kuin elät. Maa kasvaa sinulle orjantappuraa ja ohdaketta, mutta sen kasveista joudut ottamaan ravintosi." Tällasta se kuule on se maanviljelijän elämä nykyäänkin.

PENTTI:

Tiedäthän sinä että maanviljelyksen aloittaminen se oli ihmiskunnan alkuperäinen syntiinlankeemus, kaiken pahan alku ja juuri.

PERUNANVILJELIJÄ:

Tiedänhän minä sen kun sinä sen minulle vähän väliä kerrot. Ja omaa metsääkään ei saisi harventaa.

PENTTI:

Se se vasta synti onkin!

PERUNANVILJELIJÄ:

Jostainhan minun on rahani saatava. Ei tässä pelkillä perunoilla pitkälle pötkitä.

PENTTI:

Mihin sinä rahaa? Se on kuule niin, että tämä maailma on valmis. Sinullakin on taatusti jo kaikki mitä elämiseen tarvitset.

Niin kuin kaikilla muillakin. Minun puolestani kaikki tehtaat voisi sulkea. Tai melkein kaikki. Kyllähän joskus käy niin että haarukka hukkuu nurmikkoon, että jos haarukoita ei enää tehtäisi, ne ajan mittaan loppuisivat. Mutta arvelen että aika pienikin haarukkatehdas voisi tämän maailman haarukkatarpeet hoidella. Kaikki härpäketehtaat voisi lakkauttaa samantien. Kun tekee riittävästi töitä, ei ole turhia vapaa-ajan ongelmia. Iltaisin, jos ei muuta tointa ole, voi katsella tyyntyvää järvenselkää ja kuunnella kuikan huutoa, tai pyöräillä kuorolauluharjoituksiin.

PERUNANVILJELIJÄ:

Luuletko että ihmiset sellaiseen elämään nykyaikana tyytyisivät.

PENTTI:

On tyydyttävä! Jossain kohtaahan tämä nykyisenlainen räläys loppuu. Pitää tyytyä ennen kuin kaikki on mennyt.

PERUNANVIJELIJÄ:

On kai se niinkin. (-) Vaan minä se taas unta näin. Haluatko kuulla?

PENTTI:

Onko yhtä hyvä uni kun viimeksi?

PERUNANVIJELIJÄ:

Parempi!

PENTTI:

Kerro pois.

PERUNANVIJELIJÄ:

Minä sellasta näin, että tuli ilmastonmuutos, ja täällä Suomessa kesä piteni ja lämpeni, ja sateita tuli sopivasti, niin että sain yhtäkkiä kaksikin satoa kesässä ja pottu oli niin perkuleen hyvää että raakana söisi. Ja sitten siinä kävi vielä niin että se ilmasto lämpeni muuallakin, mutta muualla lakkasivat sateet. Amerikan tasangot, Venäjän arot ja pustat kaikki kuivui niin ettei siellä enää mitään saatu kasvatettua. Sitten suli Himalajan jäätiköt, ja minä aattelin että mitäpä tuosta. Mutta nehän oli ne jäätiköt tasanneet isojen jokien virtauksia, kaikki nää Mekong, Ganges, Indus ja mitä näitä on. Nyt nää joet tulvi yli äyräidensä joka vuosi ja tuhosi kaiken tieltään, ja puolet vuodesta ne oli kuivina. Kaikki viljely Intiassa ja Kaakois-aasiassa loppui.

PENTTI:

Että siellä jäi sitten pari miljardia ihmistä ilman riisiä ja kuoli nälkään?

PERUNANVIJELIJÄ:

Niin kai, mutta en minä siinä unessa sitä niin pahana pitänyt, aattelin vaan että nyt sitä riittää potuille ostajia. Että nyt viimein nousee suomalainen viljelijä arvoonsa. Ja kauppa kävi. Menin sitten pellolle, niin siellä oli perunanvarret täynnänsä jotain outoja kirvoja. Että kun kelit oli lämpimämpiä niin etelästä levisi tänne jotain uusia tuholaisia, ja nämä minun lajik-

keet näytti olevan niille ihan parasta herkkua. No, minä siitä soittamaan, että jotain uutta tuholaismyrkkyä tarttisin, niin sanoivat että mielellään myrkkyjä myisivät mutta kun ei ole yhtään. Että kaikki myrkkytehtaat on Aasiassa, ja siellä on kaikki työntekijät kuolleet nälkään, että niistä tehtaista ei ole uusia myrkkyjä tulossa. Minä siihen että mitenkäs minä sitten, kun on pottusato pilalla jos ei heti niitä kirvoja jollain konstilla tapeta, ja ne siihen että hommaa jostain tarpeeksi leppäkerttuja. Siihen minä sitten heräsin.

PENTTI:

Enneunihan tämä on. Jotenkin näin minä uskon että kaikki vielä menee.

PERUNANVILJELIJÄ:

Ni että kyllä ne taitaa pikkuasioita olla nämä minun harvennushakkuut tuollaisen rinnalla.

PENTTI:

Niin. Mutta murha se on pienikin murha. Ja siitä hakkuusta minun piti! (-) Kun se metsuri näytti jättävän sinne metsään ranteenpaksuustakin puuta maahan. Että jos minä ne polttopuiksi?

PERUNANVILJELIJÄ:

No senkus viet. Sinnehän ne muuten lahoaa metsään.

PENTTI:

Minä ne kyllä itse sieltä korjaan. Enkä minä ilmaiseksi.

PERUNANVILJELIJÄ:

No jos vaikka jonkun kuhan tuot kun joudat.

PENTTI:

Sovitaan näin. (-) Jos minä ne kasoiksi kerään tien varteen, niin jos joskus traktorilla ehtisit siitä ne tuonne meilleepäin kuskata, kun kummiskin siitä traktorilla harva se päivä ohi ajelet...

22. Rauha heidän muistolleen

ORAVA:

Arvoisa paikalle kokoontunut fauna, toverit. (-) Hiljaa! Kokous alkaa. (-) Toverit! Kuten kokouskutsusta kävi ilmi, tämä kokous on kutsuttu kokoon jotta voisimme käsitellä viimeaikaisia elinympäristöjemme muutoksia, ja syyttää siitä kaikesta ihmistä.

Perinteiden mukaan vietämme ensin hiljaisen hetken niille tovereille jotka ovat viime kokouksen jälkeen poistuneet keskuudestamme:

Kiljukotka, viiriäinen, heinäkurppa, sampi, monni, järvilohi, suppilohämähäkki, puistoristihämähäkki, pikkusokkosiira, viherjuoksiainen, pohjanpurosurviainen, kirjosarvilatikka, sysilatikka, ruskorantakorento...

Lista on järkyttävän ja koomisen pitkä.

(-) Rauha heidän muistolleen. Tervetuloa takaisin paluumuuttaja mycobacterium tuberculosis, ja tervetuloa uudet jäsenet vornalude, hirvikärpänen ja kaikki muutkin. Koittakaa sopeutua.

RUPILISKO:

Kävivät kertomassa että joku kokous olisi heillä. Että pitäisi minunkin siihen osallistua, että on tässä ihan lähellä ettei kovin kauas tarvitse ryömiä... Ne että siellä on tärkeitä asioita siellä kokouksessa, että siellä kokouksessa on kyse tulevaisuudesta. Mistä tulevaisuudesta? On vaan tuo lampi ja nämä sammalet ja kolo tuon kannon alla. Kun vaan etanoita ja matoja riittää niin siinä sitä on minulle tulevaisuutta. (-) Ei ne tyttölikskoja kuitenkaan tälle lammelle sellaisissa kokouksissa saa hoidettua.

23. Älä tapa saimaannorppaa

TOMMI:

No mitä siinä sun uusimmassa testamentissa sit käskettäis?

ALLU:

Siinois ihan selkeitä käytännön ohjeita. Ensimmäinen käsky: Älä ryöstökalista. Et jos järvessä on paljon ahvenia, niitä voi kalastaa ja syödä, kun vaan pitää huolta et ei kalasta niitä ahvenia loppuun. Toinen käsky: Sinun tulee istuttaa metsään erilaisia puita. Mitä enempi sen parempi. Biodiversiteetti, tietsä? Selkeitä ohjeita. Kolmas käsky: Älä tapa saimaannorppaa, ainakaan ennen kuin se lajina yleistyy niin että sen metsästäminen on mahdollista kestävältä pohjalta. Tätähän toi Linkolakin saarnaa.

TOMMI:

Ai sä oot lukenu Linkolaa?

ALLU:

Totta kai oon, kuka nyt ei oo Linkolaa lukenu. Missä me ollaan.

TOMMI:

Ihan kartalla. Mä luulin et sä et ees tienny koko äijää.

ALLU:

Totta kai tiedän. Sehän on merkittävin elossa oleva suomalainen filosofi.

TOMMI:

No ainakin top-kolmosessa.

ALLU:

Ollaaksme kohta perillä?

TOMMI:

Jossain täällä sen lammen pitäis olla.

ALLU:

Näytäs.

TOMMI

Me tultiin tota tietä, pyörät jätettiin suurinpiirtein tohon, ja siitä me tultiin tänne päin näin, ja meidän olis pitänyt osua siihen lammelle.

ALLU:

Ootko varma että tultiin tänne päin.

TOMMI:

Kai me nyt tänne päin tultiin kun me nyt kerta ollaan täällä. Miten päin tää on? Olis pitäny ottaa kompassi mukaan.

ALLU:

Oota. (-) Pohjonen on tuolla!

TOMMI:

Mistä sä sen tiedät?

ALLU:

Veri vetää pohjoseen.

TOMMI:

Ota hattu pois.

ALLU:

Oliks sulla vielä niitä banaaneja?

24. Syleksimälläkö

JACOBO:

Pannaaneja! Ettekö työ riistokapitalistit muuta syö?! Voe Helevettiläene! (-) Vua olj miulla asiaaki. Hämäs vuan nuo pannaanit. Ko miä olin tuola omalla palstalla papuja korjoo-massa ni miä huomasin ettei ne oo kasvanu yhtää! Ja moa olj ihan kuivoo. Vaikka miä sinne oun hienot ojat ja penkereet kaivant. No nehän olj ojat kuivina! Hyö olj paonneet sen joen josta miä otan veet miun pavuille, sit hyö olj rakentanneet uuden joenuoman siittä paosta. Ja se uus jok männöö suuroon tuonne alangolle. Sanovat jotta sillälaila suavat veen tarkemmin hyötykäättöön. Hyötykäättöön! Pannaaneille se ves männöö kaikki! Pannaaneille! Mites miä sitte tiällä kuivalla rinteellä perreelle papua kasvatan. Syleksimälläkö miä niille veet annan, mitä?! (-) No se kävi tämä muanomistaja sitten tässä pahottelemassa, vuan sano kuitenkin että hänen muat, hänen veet, jotta hän tekköö niillä justiisa niinko haluaa. Mutta hää anto tämä suavin. Että suan patoaltaasta hakkee vettä justiinsa nin paljon ko tahon. Vuan oja ei sua kaivoo. Että suavilla vuan. (-) Miä jaksa ies kirroilla. (-) Ja tämä vuan pannaania ahtaa kittaansa!

25. Suora yhteys eläviin olentoihin

ALLU:

Ehkä mä oonkin shamaani. Näätsä missään kärpässieniä?

TOMMI:

Mä vaan mietin sitä rupiliskoa.

ALLU:

Tehään seuraava reissu Meksikoon. Paastotaan ja syödään peyotekaktuksia aavikolla.

TOMMI:

Tai oikeestaan sitä mettää. Mitä se tarkoittaa että mä omistan sen. Että mitä se tarkoittaa että omistaa maata. Paperia. Jos-sain on kartta johon on piirretty rajoja, ja sitten on toinen paperi jossa lukee että palsta se ja se, omistaja se ja se. Minä.

ALLU:

Onks tää psilosybiini?

TOMMI:

Että näihin korpiin on joskus sata vuotta sitten eksynyt joku kaveri, ja se on raivannut mettää ja suota pelloksi, laittanut siihen talon, ja johonkin paperiin on piirretty joku raja, että tässä on sulle maata, pidä sitä hyvin ja koita pärjätä. Ja sitten sitä on ostettu ja myyty, peritty ja pilkottu, raivattu lisää peltoa, pistetty pellot pakettiin, vuokrattu naapurille, myyty mökkitontteja helsinkiläisille, hakattu mettää ja suojeltu mettää. Ja nyt tämmönen läntti siitä on muka minun. Mä en vaan tajua. (-) Et kai sä nyt syönyt sitä sientä?

ALLU:

Ei ku mä jäin vaan kattomaan tätä. Et miltä tää näyttää.

TOMMI:

No miltäs se näyttää?

ALLU:

Emmä tiedä. (-) Tiedätsä et kun noi Meksikon alkuperäiskansojen shamaanit veti peyotea, tai saamelaiset ja siperialaiset kärpässientä, ne sai transsissa yhteyden johonki eläimeen, ja sit ne muuttu siks eläimeks. Tai vaikka puuks. Sillä lailla ne ymmärs luontoa paremmin, niillä oli tavallaan suora yhteys kaikkiin eläviin olentoihin.

TOMMI:

Susta ei kyllä tiedä millon sä oot tosissas ja millon pelleilet.

ALLU:

Älä häiritse. (-) Mä koitan saada yhteyden siihen rupiliskoon.

TOMMI:

Et sit kyllä vedä mitään sieniä.

ALLU:

Musta tuntuu ettei mun tartte. Mähän oon näyttelijä, näyttelijä on vähän niinkun nykyajan shamaani. Meidät on koulutettu shamaistumaan muihin, ja mä oon muutenkin tosi herkkä sellasissa asioissa. Empaattinen. Ja sit mä oon vielä saamelainenkin. Pitäis onnistua. (-)

Allu näkee jotain, ehkä rupiliskon, ehkä väläyksen eläinten kokouksesta.

26. Käpyjä puunkolossa

ORAVA:

Ensimmäinen asia. Porojen iänikuinen valitus jäkälän vähyydestä. Poro, ole hyvä.

PORO:

Niin, met kaverin kanssa lähdimmä käymhän kun oli tämmönen asia.

NUORI PORO:

Jo vain lähdimmä.

PORO:

Että jäkälät on loppu. Näläsä saamma talvet olla.

NUORI PORO:

Jo vain saamma.

PORO:

Että jotaki häätyisi tehdä.

NUORI PORO:

Jo vain häätyisi. Näläsä saamma olla.

ORANKI:

Ystävät hyvät, luulen tässä olevan kyse ilmaston lämpenemisestä.

ORAVA:

Eikä ole.

ORANKI:

Sekin on toki mahdollista.

ORAVA:

Tässä on kyse siitä että teitä poroja on liikaa. Te syötte itse kaiken jäkälän niin ettei se ehdi uusiutua. Poro, paljon teitä kaikkiaan on?

PORO:

No jopas! Tuollasta kysymään. Palionko on ittellä käpyjä puunkolossa?

NUORI PORO:

Jo vain on, räävitön orava. Met emmä räävittömmiin kysymyksiin vastaa.

PORO:

Jo vain emme vastaa.

ORAVA:

Milläs te talvet sitten elätte jos jäkälää ei ole?

PORO:

Met saamma heiniä, ihminen niitä tuopii.

ORAVA:

No jos teillä on ruokaa, mitä te sitten oikein valitatte.

PORO:

Vaan ei ole heinät jäkälää.

NUORI PORO:

Jo vain ei ole, jäkälää ei ole heinä. Jano tulee heinästä. Ja kylmä.

PORO:

Jo vain tulee. Ei ole sama heinä ja jäkälä.

ORAVA:

Selvä. Teitä on liikaa. Ratkaisu on porojen määrän vähentäminen, joka toteutetaan vapaaehtoisin toimin eli syntyvyyden rajoittamisena. Vastedes jokaisella vaatimella on oikeus synnyttää elinaikanaan ainoastaan yksi vasa. Rikkomusten seurausten määrittelyn kokous jättää märehitijöiden alakomitean tehtäväksi. Päätetty. Seuraava asia.

PORO:

Kuule poro.

NUORI PORO:

No mitä, poro.

PORO:

Eiköhän tämä kokkous ole nähty.

NUORI PORO:

Jo vain on.

PORO:

Met lähemmä kottiin.

ORAVA:

No niin, vihdoin. Nyt pääsenkin oravansillalla kätevästi kävyn ytimeen. Ihmisen kannan rajoittaminen pakkokeinoin. Kahdeksan miljardin ihmisen harvennus! Onko käytännön ehdotuksia? Onko viiruksia paikalla?

METSO:

Onko paikalla?

ORAVA:

Jakaantukaa pienryhmiin pohtimaan lopullisia ratkaisuja, minä käyn sillä välin kävyllä.

27. Nimeltänsä Tikal

JACOBO:

Istukkeepa alas ni isä kertoo teille sadun. Näättäkö työ tuon vuoren tuolla? Tuo justiinsa. Tuon vuoren juurella olj ennenmuoin iso kaapunki, nimeltänsä Tikal. Tää olj kauan sitten, kaua enne kun valkonen mies tulj näille maille. Siinä kaapunissa asu tuhansii ja tuhansii immeisii, ja kaikil olj ruokoo justiinsa niin paljo ku kukakii tarvitti. Kaikki eli raahassa keskenää, ei ollunna sottii eikä tautei, ves olj puhasta ja ruokoo riitti.

NIILA:

Minä synnyin tuolla, Posoaavan reunalla, niinku isäniki. Niinku hänenki isänsä, ja koko meiän suku niin kauas ku kukaan muistaa. Isä paimensi poroja jo neljännessä polvessa, niien perässä me kulettiin, oli eloa sillon. (-) Ne oli niitä meiän ikiaikaisia maita, niinko sanotaan.

JACOBO:

Vuan huonostihan siinä lopuiks käv. Arvuatteko lapset minkä tähän? (-) Kattokeehan siinä kävi nii et hyö alkovat ahneeks. Ei riittänykkää ennee että kaekilla olj tarpeeksi, haluttiikii että kaikilla olis enemmän. Nii hyö sitte ryöstivät ommaa muutansa nii ettei siellä kohta ennee mikkää kasvanu. Satatuhatta immeistä hävis kahen sukupoloven aekana. Suurin osa kuol näläkää, tai sitte niihi sottii jota nää näläkäset kävj keskennää. Ne harvat jotka jäi henkii pakeni mettään, niihi pienii laikkuihi jota viel olj jällellä.

NIILA:

Isä kerto että insinööri tuli ja kysy että mitä työ täällä suon reunassa elätte, paremmin pärjätte kun muutatte tien varteen. Rahaakin se jako kaikille. (-) Sitten ne laski viis metriä vettä meiän kylän päälle. (-)

JACOBO:

Se on lapset ahneus se joka vie tuhhoon. Sen kun työ muis-
tatte niin jo pärjäätte.

28. **Kato, mato**

TOMMI:

Allu. (-) Et kai sä oikeesti vetänyt jotain karpässientä?

ALLU:

En... mut mä näin jotain.

TOMMI:

Jotain.

ALLU:

Niinku mä oisin nähny kaikki maailman eläimet. Tai kaiken...
elämän.

TOMMI:

Jaa et sen enempää?

ALLU:

Tajuutsä et tää maa meidän jalkojen alla kuhisee elämää.
Täällä, ja täällä.

*Allu polkee maata. Polkemisen ääni jatkuu nauhalta, kuin maan alle. Madot
tulevat. Matojen aikana *Allun ja *Tommin puhe nauhalta kuin maan alle.*

***ALLU:**

Ja täällä, ja täällä.

MATO:

Mikä mikä mikä!?

TOINEN MATO:

Ala tulla! Me myöhästytään kokouksesta!

***TOMMI:**

Eiks me nyt vaan mennä sinne lammelle.

MATO:

Kuka tolla lailla jytistää?

TOINEN MATO:

Ihan sama, anna olla!

MATO:

Aisti!

***ALLU:**

Joksä tiedät missä me ollaan?

***TOMMI:**

Joo joo. Lampi on tuolla.

***ALLU:**

Musta taas tuntuu et se on tuolla.

***TOMMI:**

Susta tuntuu! Mulla on hei kartta!

TOINEN MATO:

Ei se ainakaa myyrältä / tunnu.

MATO:

/ Myyrä! Missä!? Emmä aisti myyrää missään!

TOINEN MATO:

Anna olla. Tuu nyt, me ollaan jo myöhässä.

***ALLU:**

Tommi, sä et oikeesti tiedä missä me ollaan.

***TOMMI:**

Tiedämpäs!

***ALLU:**

Myönnä pois. Sä olet ihan eksyksissä.

TOINEN MATI:

Tuntuu vakavalta.

MATO:

Minä taidan mennä pintakerroksiin aistimaan onko siellä kaikki kunnossa.

TOINEN MATO:

Kaunis ajatus.

***ALLU:**

Tommi. Sun pitäis oikeesti relata.

***TOMMI:**

No sitähän mä tässä koko ajan yritän. Just siks mä haluan päästä sinne lammelle. Hei kato! Tossos joku mato!

TOINEN MATO:

Mato!? Mihin sä menit? Mato!

TOMMI:

Mullon onkikin mukana.

ALLU:

Tuntuuks susta siltä et se lampi on tuollapäin.

TOMMI:

Tuntuu. Missäspäin susta tuntuu että se lampi on?

ALLU:

Musta tuntuu... et se on... tuolla. (-)
Tommi, musta tuntuu et me ollaan ihan...

TOMMI:

...eksyksissä. Pitäiskö meidän...

ALLU:

Tai jos mä meen...

TOMMI:

Tota, sovitaan niin, et kun jompi kumpi löytää sen lammen, ni sit tavataan tässä.

ALLU :

Hyvä idea! Tässon jonkun eläimen jäljet.

29. Aatellut lopettaa

PERUNANVILJELIJÄ:

Minä oon välillä aatellut jos lopettaisi koko viljelyn. Myisi maat, muuttaisi kaupunkiin. Viettäisi kerrankin sitä "hyvää elämää". Kävisi teatterissa ja konserteissa, matkustelisi. Kun tämä on mennyt tämä viljelyhomma ihan mahottomaksi. Tukien jälkeen siinä juuri plussalle pääsee, mutta metsää on hakattava jos syödä meinaa. (-) Sitä on välillä ihan ekseyksissä.

NIILA:

Minä oon aatellut että jos lopettaisi kokonaan nämä porohomat, kun minusta välillä tuntuu että sitä on ihan ekseyksissä.

Mikään ole niinkun ennen. Ennen itse tehtiin kaikki, ja siitä saatiin kaikki mitä tarvittiin. Nyt tulee auto ja vie teurasporot kylille tapettaviksi, ja rahat menee mönkijän ja kelkan bensaan. Menny ihan mahottomaksi tämä.

Jos muuttaisin etelään, vaikka Rovaniemelle asti. Möisin porot ja laittasin rahat pörssiin. Kävisin tansseissa. Nappakengät jalassa ja mersun avaimet taskussa kattelisin kun korot ja osingot juoksee.

JACOBO:

Miä oon aatellu että miä lopettasin tämän pavunkasvatuksen ja mänisin kaapuntiin. Perustaisin oman kaapan. Vaekka

papukaapan, ku enhä miä muusta oikee tiiäkkää. Ravvaatti kaalassa istusin sielä omassa kaapassa ja myisin papua. Ja söesin nii että napa vinkuu. Telekkarinnii suattasin osto. Telenoveloita kattelisin kaiket päevät, ja papua möisin.

PENTTI:

Ei lyö leiville kalastus nykyaikana. Jos joskus verkkoihin tarttuu enempiäkin kalaa, ja sitä aattelee että veisi kaupunkiin, että jos joku kauppa ostaisi. Vaan ei ne enää mitään osta.

Eivät saa ostaa, kun on kylmäketju katkennut. Lähijärven kuha ei täytä hygieniavaatimuksia, mutta Norjasta troolataan katkarapua, laivataan se pakastettuna Kiinaan kuorittavaksi ja sieltä itä-eurooppaan pussiin pakattavaksi ja sieltä lähikaupan pakastealtaaseen. Että se on kuoltuaan maapallon kiertänyt se katkarapu. Ja se on sitten sitä herkkua. (-) Joskus sitä ajattelee että olkoon, että lopetetaan koko homma, että mitä sitä tässä kärvistelemään. Mutta sitten minä aattelen että ei saa luovuttaa. Ei saa! (-) Ei saa luovuttaa.

JACOBO:

Voan sitte miä aattelen että mitenkä nämä miun pavut, jos miä en ou niitä kastelemissa. Kuolevat vielä. Häätty jonkun tämä alakutuotantokkii hoetoo.

NIILA:

Vaan poroja tulisi varmaan siellä pörssissä ikävä. Eikä vois varmaan mustikoita poimia.

Täällä sitä sentään tietää kuka on ja mitä tekee. Poronpaska tai ei. (-) Kun saisi vaan rauhassa olla. Mutta ei. Ensin tuli Lokka, sitten Vuotos, nyt Kemihaara. Tulvansuojeluallas, perkele. Ja siinä ne on koko ajan että lopettakaa se naurettava kivikautinen poropaimentaminen ja tulkaa 2000-luvulle, tulkaa meidän kaivokseen hommiin. En ikinä. Minä kuulun tänne.

PERUNANVILJELIJÄ:

Mutta sen minä vaan tästä maanviljelyksestä sanon, että vielä tulee se päivä kun alkaa ruoka loppua tästä maailmasta. Että kyllä sitä nyt meille huudellaan, että siellä ne juntit pel-

lonreunassa tukiaisrahojaan laskee ja ökytraktoreita ostelee. Mutta oottakaapas kun käy niin ettei ruokaa tahdo saada rahallakaan. Mitenkäs sitten suu pannaan. (-) Että sitä odotellessa. (-) Minä en lopeta. Minä pysyn täällä.

30. Ihan kuin se ajattelis

METSO:

Kuule Tapiiri...

VUORITAPIIRI:

Vuori-tappiiri.

METSO:

Onko sinusta kahdeksan miljardia paljon?

VUORITAPIIRI:

Nii. Ko mie en koskaan oikeen noitten numeroitten / kanssa

METSO:

/ Että onko sinusta reilua että me harvennetaan kahdeksan miljardia ihmistä...

VUORITAPIIRI:

Nii, mikä on kellekin reilua. Että kun / meilläpäin ihminen ...

METSO:

/ Että pitäiskö Ihmisen kuitenkin olla paikalla kun sen asioista päätetään?

VUORITAPIIRI:

Nii. Mitenkä lienee. Vaan mistäs myö tähän ihminen hommaan. (-) No kato, jopas sattuu.

Allu tulee, seuraa eläinten jälkiä. Seuraavissa kohtauksissa Allu ja eläimet eiväät ymmärrä toisiaan, eivätkä puhu ymmärrettävää kieltä yhtä aikaa. Allun

hakasuluissa olevat repliikit lausutaan gibberishinä, niistä ei tule saada selvää.

VUORITAPIIRI:

Squiiik!

ALLU:

Ja lisää jälkiä, hirveesti eläinten jälkiä. (-) Oletsa mun voimaeläin? Mikä eläin sä ees oot?

Googlaa.

/ [Torahampaat, karkea harjas. Tässä, tapiiri, se on tapiiri]

VUORITAPIIRI:

/ Ootappa, ootappa, nyt olis sulla ainutlaatunen mahdollisuus vaikuttaa koko teiän lajin tulevaisuuteen. Eläpä karkaa. / Squiiik!

ALLU:

/ Tapiiri! Se on Tapiiri. Mitä se täällä tekee? Ku kattoo noita sen silmiä, näyttää ihan kun se ajattelis, / [Ihan niinkun se kattois meitä ja haluis kertoa meille jotain]

VUORITAPIIRI:

/ Etkö sää ny selvää puhetta ymmärrä? Sinun vastuulla on kaikkien maailman ihmisten kohtalo. / Squiiik!

ALLU:

/ Voimaeläin! Kerro mulle mitä mun pitää tehdä. Näytä mulle tie! Rakastaako Emma mua?! Saadaanko me lapsia?!

31. Vallankumous ja kuolema!

ORAVA:

Kokous jatkuu! Ehdotettuja toimenpiteitä: Loiset! Rutto! Raatelu! Kaikki hyviä ehdotuksia. Vihreällä mamballa, ampiaisella ja tarantellalla oli kiinnostava ajatus, kerrotteko tarkemmin.

ALLU:

*Ilmestyy kokouksen keskelle Tapiiria seuratessaan, ei ymmärrä eläinten
puhetta, vaan ihmettelee ja kuvaa kaikkea.*

[Tapiiri! Auta Mua! Oho! Orava]

ORAVA:

Mikäs tämä on! Ihminen! /Tsik! Tsik tsik!

ALLU:

/ Orava! Onpa söpö pikku karvakasa. / [Orava, missä sun käpy on?]

ORAVA:

/ Kuka ihmisen tänne kutsui? (-) Tai siis, hyvä, ihminen on paikalla, nyt päästään asiaan! Metsähakkuut, soiden ja kos-teikkojen kuivatukset, patoaltaat, kaivokset, saastuminen, asutuksen leviäminen, liikenne, ilmastonmuutos ja niin edelleen ja niin edelleen. Käsittelemme koko listan kerralla, kaikki ne tuhannet kokoukselle jätetyt vetoamukset jotka koskevat ihmistä. Siis, Ihmisen Harvennus. Päätetty! (-) Mitä? (-) No hyvä on! (-) Puolustuksen puheenvuoro. Mitä ihmisellä on sanottavana puolustukseksi? / [Tsik! Tsik tsik!]

ALLU:

Onpa vihanen orava. Hirveesti kaikkii eläimiä täällä. Nehän katsoo kaikki mua. Pitäiskö mun sanoo jotain? (-) No, mähän oon näyttelijä, kyllä musta puhetta irtoo. "Me kaikki haluamme auttaa toisiamme, sellaisia me olemme. Maailmassa on tilaa meille kaikille, mutta me olemme kadot-

taneet tiemme. / [Yllämme oleva kurjuus on vain ohimenevää
ahneutta – ihmisyyden kehittymistä]

ORAVA:

/ Ymmärtääko joku tästä jotain? / Tsik! Tsik tsik!

ALLU:

/pelkäävien ihmisten katkeruutta. Mutta se viha on ohimene-
vää, diktaattorit kuolevat, ja valta jonka he veivät, palaa niille
joille se kuuluu.”
[Kiitos, kiitos.]

ORAVA:

Päätetty! Ihminen tuhotaan, alkaen hänestä! Mycobacterium
tuberculosis, hyvä, muurahaiset, käykää kiinni, noin, ja
ampiaislaivue olkaa hyvä!

ALLU:

[Hei, mitäs te nyt... hei! Älä pure! Au!]

Eläimet ahdistavat Allun sivuun.

ORAVA:

Raadelkaa, pistäkää, purkaa! Ihmisen on kuoltava! Vallanku-
mous ja kuolema! Tappakaa, repikää, raadelkaa, kuolema
vapauttaa! Niin? Rotta?

ROTTA:

Vastustan.

ORAVA:

Vastustat mitä?

ROTTA:

Ihan yleisesti ottaen vastustan. Ihmisen kannan harventami-
nen rajoittaa myös rottien kantaa. Myös päätäi ja satiainen
vastustavat, samoin perustein.

ORAVA:

Ettekö te nyt tajua että tässä tehdään vallankumousta!
Maailma on meidän!
Asia on selvä! Ihminen on hävitettävä! Vallankumous tai kuolema!
Vallankumous tai kuolema!

32. Tasaantuu tuo ihmisenkin määrä**KARHU:**

Krhm...

ORAVA:

Mitä?! Ai, karhu... moi... sori, mun piti kutsuu sut mut sit /
siihen tuli kaikkee...

KARHU:

/ Orava! Kutsuitko sinä minua minun oikealla nimelläni?!

ORAVA:

Joo, eiku... sori. Otso... mesikämmen...

KARHU:

No niin. (-) Ei tämä kuulkaa tällä tavalla voi mennä. Ei me
täällä voida päättää yhden lajin tuhoamisesta. Eikä varsinkin
kaan tällä tavalla. Eihän tässä olla kuultu edes kaikkien mieli-
pidettä.

ORAVA:

Ketä ei oo kuultu, onhan me kaikkia kuultu...

KARHU:

Esimerkiksi punkkeja. Eikö punkkien mielipide kiinnosta
yhtään? Tai mustikan. Onko tältä puulta kysytty.

ORAVA:

Ei me voida kaikkia kuulla! Tajuutsä paljon meitä on?!

KARHU:

Krhm!

ORAVA:

Nii tota siis arvoisa metsän kuningas, jos me kuunnellaan kaikkien mielipiteet tää kokous kestää koko kesän.

KARHU:

No, lopetetaan sitten tämä kokous. Jos vaan jutellaan. Minä ajattelen että kyllä me voitaisiin ihminen tuhota. Helposti. Mutta ei se kenenkään ymmärrystä lisäisi, varsinkaan ihmisen. Se on nyt ihmisen aika ymmärtää itse.

ORAVA:

Tajuutteks te, että jos me jäädään odottelemaan sitä, että ihminen ymmärtää ajatella muutakin kuin itseään, niin kohta meistä ei ole ketään jäljellä!

KARHU:

Se on sillä tavalla, että vaikka ihminen on vielä nuori, kyllä sillä on sama elämisen oikeus kun meilläkin. Ja samat säännöt. Viime kesänä oli myyriä joka kolossa. Mutta tänä kesänä on paljon pöllöjä. Kyllä se tasaantuu tuo ihmisenkin määrä kun vaan aikamme odotellaan. Kuka sitä sitten onkaan enää näkemässä.

33. Ei saa kattoo karhua silmiin

TOMMI:

Tässä se nyt sit on. Ihan mieletöntä päästä viimeinki tänne perille. Kai tää on niinku suvun mielenmaisema. Omia sukulaisia kulkenut täällä vuosisatoja, ja nyt on mun vuoro. Mun isoisä on pikkupoikana onkinu ahvenia tästä lammesta. On tää yhenlainen päätepiste. Matkan pää. Tässä istun lammen rannalla ja kattelen kun ahvenet polskii. Omalla maalla. Kattelen luonnonkiertoa, ihan niinku kuuluu. Mä oon kuitenkin suomalainen. Mä nautin tästä!

KARHU:

Khm!

TOMMI:

Karhu!

KARHU:

Ihminen.

TOMMI:

Karhu?

KARHU:

Ihminen. (-) Karhu.

TOMMI:

Miks mä ymmärrän mitä karhu sanoo? (-) Karhu! Leiki kuollutta.

KARHU:

Ei kai se ny vaan kuollut?

Haistelee.

Ei, kyllä se on elossa. (-) Nouses nyt ylös siitä niin jutellaan.

TOMMI:

Ei saa kattoa karhua silmiin.

KARHU:

No se on kyllä mulle ihan se ja sama. Mollaan tuossa elukoitten kanssa pidetty sellasta puherinkiä, että istutaan piirissä ja jutellaan. Nyt kaikki nämä elukat sanovat että heillä ei mene hyvin, ja että se on kaikki ihmisen syytä. Mitäs sinä tähän vastaat, noin niinkuin ihmisenä.

TOMMI:

Emmä oo tehny yhtään mitään.

KARHU:

Ei tässä ole tarkotus ketään syyttämään alkaa. Sinun nyt vaan tarttisi puhua tämän nuoren lajisi puolesta. Ihmiskunnan, vai miksi te sitä kutsutte.

TOMMI:

Ihmiskunnan puolesta? (-) Siis mä oon näyttelijä, en mä voi edustaa ihmistä.

Mä oon ihan vaan tavallinen... Pyytäkää Harari! Tai Dalai Lama.

KARHU:

Me kysymme nyt sinulta.

TOMMI:

No... ensinnäkin, mä olen pahoillani... sori. Sit mä oon sitä mieltä, että eiks me voitais vaan tulla kaikki toimeen keskenämme.

KARHU:

Jaa. No, mielipide se on tämäkin. Jos minä tämän nyt tiivistäisin, niin ihmisen puheenvuoro on lyhykäisesti tämä...

TOMMI:

...tota... voiksmä jatkaa?

KARHU:

Jatka veikkonen!

TOMMI:

Emmä halua tuhota luontoa. Enkä mä itte varsinaisesti mitään tuhookaan. No joo, toi aukkohakkuu tuolla on osittain mun vika. Mut en mä tietenkään olis hakannut sitä jos mä oisin tajunnu et (-) et metsässä asuu eläimiä...

KARHU:

Me ollaan kaikki samaa luontoa, tämä metsä, kaikki sen puut, varvut, käävät, sinä, minä.

TOMMI:

Emmä tahallaan mitään paha tee.

KARHU:

Mutta kaikella on seuraus. Kaikella on syy.

Yhdessä tämän puun juurten kanssa kasvaa sieni, se antaa puulle vettä ja ravinteita. Peura syö sienen ja ulostaa, kärpänen munii papanaan, lintu syöttää kärpäsen toukkia ja uusia kärpäsiä poikasilleen. Ja uudet kärpäset munii siihen läjään jonka minä tein syötyäni sen peuran. Kettu syö sen mitä minulta jää, korppi sen mikä ketulta jää, turkkilo sen mikä korpilta jää, sieni hajottaa loput, ja niin se jatkuu. Niin kaikki jatkuu.

Jos sinä kaadat tämän puun ennen kuin se on valmis kaatumaan, se huutaa. Sinä et sitä ehkä kuule, mutta kaikki me muut kuulemme.

Yksi puu ei pitkään huuda, se unohtuu pian, sen paikka täytyy. Mutta kun koko metsä huutaa, sitä et sinäkään voi olla kuulematta.

(-)

TOMMI:

(-) Rupilisko? (-) Olet sä täällä? (-)

34. Omalla maalla

ALLU:

Tulee.

Täällähän sä oot. Missasit mun shown.

TOMMI:

Ai jaa. Mitä vedit?

ALLU:

Chaplinin Diktaattoria.

TOMMI:

Ai sen loppumonologin?

ALLU:

Joo.

TOMMI:

Se on kyllä hyvä.

ALLU:

(-)

Onks tää nyt se lampi?

TOMMI:

Tä?

ALLU:

Onks tää se lampi?

TOMMI:

Ai... joo

ALLU:

Et ollaanks me nyt sun mailla?

TOMMI:

...ei

ALLU:

Ei vai.

TOMMI:

Ei.

Ei olla.

Rupilisko tulee.

Kaksi tasa-arvoista eläintä kohtaa.

□